

סדר סליחות

תיקון לילי אשמורות

פוחם הסחן אשרי וקדיש :

לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים . מה נתאוונ ומה נאמר מה גרבר ומה נצטרק .
נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך , כי ימינך פשוטה לקבל שבים :

[נמר]

זאת פעם ראשונה . אשר קמתי בתחנה . לפני שוכן מעונה . ולפני
עדת מי מנה . יקבצם אל ברננה . לתוך קריה נאמנה . ושלום
מכל פנה . לרחוקים ולקרובים . כי ימינך פשוטה לקבל שבים :

שבים אליך בכל לב . שועתם תקבל ברחמיך . ברחמיך הרבים באנו לפניך .
כרלים וכרשים הפקנו דלתיך . דלתיך דפקנו רחום ותנון . אל תשיבנו ריקם
מלפניך . מלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו . כי אתה שומע תפלה : שומע תפלה
עריך כל בשר יבאו . יבאו וישתחוו לפניך ה' ויכבדו לשמך . יבאו אליך הרוחות
וכל הנשמה . הנשמה לך והגוף פעלך תוסה על עמלך :

[תוכחה]

שמעו נא תוכחת . בטרם תרדו שחת . יש קונה עולמו בשעה
אחת : התקושש בן אדמה . והתבונן במזימה . כי תקות אנוש
רמה : ובהשכיל כי צור נעלה . גויתך האמולה . הוא מותיב לה . והוא
מפרק לה . (פ"ו) : ויום בשאול תחתם . עד גולל יסתם . פי תקרה
יורד וסותם : להחיותך בטל אורה . השתמש באור תורה . זו היא
דרך ישראל : ובעת תקרא בציוות . לשכון בארץ תחתיות . דא תהא
למיקם ולהיות . (פ"ו) : נפש לתום מועדת . יום רגלה מועדת . צד
תמות במקומה עומדת : חוטא איש בעולמו . בעוד משרה על שכמו .
גורם רעה לעצמו : וימיו בהבל מכלה . ושחוק פיהו מלא . בהפקרא
ניחא ליה . (פ"ו) : ולא יתבונן בחבלו . כי תגמולו כפעלו . במדה
שמדד בה מודדין לו : לא יגור מיום עברה . יום גר בסעיף ונקרה .
כל העובר עברה : וספר זכרון פעולה . מעיד ברדתו שאולה . אפילו
על עבירה קלה . (פ"ו) : וזמן עקש שביליו . והוא נלוו במעגליו . זמנו
של שטר מוכיח עליו : ושחו בשחת גאונו . ונגלו לו שם זדוניו . כל
מעשיו נפרטין לפניו : דאגו נפשו על עוניכי . כי באשר תלכי . תטלי
מה שכתוב ליכי . (פ"ו) : צור אין נסתר ממך . וטוען למשפט בקומך .
דין ודברים אין לי עמך : ונפש תזכה בדינה . בדונה שוכן מעונה .
בבואה מחמת טענה : לואת יגורו עצמי . וכי טענתיהו במאי . (פ"ו) :
כמתנכרות בבגדיהן . ומתפארות בגופיהן . יפיפיות שבהן : ולזמן
שרים ורשים . על פני קבר נטושים . הפשט ונתוח וכליל לאשים :
יציר גאה בהיותו . אך לא כן אחריתו . מעשיו מבלין אותו : תצדיק
נפש נענה . דין מלכה בהגיונה . דינא דמלכותא דינא . (פ"ו) :

הנשמה

הנשמה לך והגוף פעלך • ה' עשה למען שמך : שמך נקרא עלינו ה' אלהינו :
 שמך נקרא עלינו אל תניחנו ה' אלהינו : אלהינו בושנו במעשינו ונבלמנו
 בעונותינו : אלהינו בושנו ונבלמנו להרים אלהינו פנינו אליך : אין לנו פה להשיב ולא
 מצח להרים ראש : כי רבו מעשינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו . כי רבו משוכותינו לך
 חטאת : חטאתנו עם אבותינו העיית והרשענו : חטאתנו ועונו הרשענו וסרדנו
 וסרט כמצאתיך וממשפטך ולא שוה לנו : ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
 עשית ואנחנו הרשענו : לך לברך חטאתנו והרע בעיניך עשית : מה נאמר לפניך
 ה' אלהינו מה נדבר וכה נצטדק : כה נאמר לפניך יושב כרום ומה נספר לפניך
 שוכן שחקים הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע : אתה יודע רוי עולם ותעלומות
 סתרי כל חי : אתה חפצו כל חדרי בסן ראה כליות ולב • אין כל דבר נעלם
 ממך ואין נסתר סגור עיניך . אם עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך : אם עונת
 תשכר יה ה' מי יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא : כי עמך כקור חיים
 באורך נראה אור : כי לא על צדקותינו אנתנו מפלים תתנונו לפניך כי על
 רחמך הרבים : ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה ואל תארר : השיבנו ה'
 אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : אל סלך יושב על כסא רחמים וכו' . ויעבור ה'
 וגו' עד ונקה :

פומון א' חתום משה

משאת שיר זמירות . וצבי סחמד מלה . שלחו לראש אשמורות .
 בנשת באישון לילה , העתידים אל חצרות האל ובית
 התפלה • בואו שערינו בתודה חצרותיו בתהלה : °שקדו על דלתותיו .
 ושמרו מזוזות פתחיו . ויבואו אל חצרותיו . וסלו סלו ארחיו . לשיח
 בנפלאותיו . ומי זה יגיד שבחיו . וכבודו אין לו תחלה . איכה יהי
 לו תכלה . בואו : °הקריבו בליל ראשון . את פרים . והסיכו מי אישון •
 ונזלי עפעפים . הבו מענה לשון . ליושב בשמים שימו בלבות מסלה •
 ואל תשובו לכסלה . בואו :

פומון ב'

יום לאל צמאתי . בנפש תהים . חצר קדשו באתי . בעם לו נוהים . לספר
 בשפתי . פלאיו גבוהים . היום החלותי • לשאול באלהים : יום
 גדל אחל . שמך בניבי . יום אקום וזחל • ממשכבי . יום עמדי מיחל .
 על מצבי . קצות דברים אביא אל האלהים . היום : יום בו החלו . המעמדות .
 יום בפה מללו . כך נכבדות . יום פעמים קלו . בביתך עומדות .
 חרדים ותמהים • ונגדך רוהים . היום : יום אנשי מעמד . בליל קמו .
 יום בפידם סחמד . תהלות שמו . יום כך עם נצמד . ומעי המו •
 היות מאורות רוהים . עולים וטגהים . היום : תשורות הבאתי . למעונך .
 תחנות נשאתי . את פניך . היום החלותי • תת לפניך . למצוא חן
 בעיניך . ה' אלהים . היום :

פומון ג' חתום יוסף

קדש ישראל . וחבל נחלתו . מהרה יגאל . וצור ישיב שבותו .
 לתחנונו

סדר מליחות

לתחננוני ישעה אל . ראשית תבואתו . קדש ישראל : ימצא חן בעיניו . בשפכו לב לפניו . ויעתר לבניו . בקול שועת המוניו . וישקיף ממעוניו . לענות את מעוניו . וירפא מחלתו . ומחץ מכתו . לתעניו : °מתימן וצפון ומזרח ומערב . יקבץ את נדודו לקרית מלך רב . ואת פניו ישא ההולכים בקרב . ויעיר אהבתו . ויעור משנתו . לתעניו : °שיחי רב וגדל . כאב לבי ועצבי . וגילי סף וחדל . וחם לבי בקרבי . לעם הולך ודל . לשלל הוא ולשבי . וגדלה מהומתו . ורבה אנחתו . לתעניו : °פני אל בא לחלות . להתודות אשמיו . ויואל לגלות . לפניו תעלומיו . וחמורות וקלות . אשר הרבו עלומיו . לטהר בדמעתו . את דמי חטאתו . לתחננוני :

פומן ד' חמוס משה

°מַדְרִי ימי ושני . לבכי והמה בחילו . ולאל אִשָּׁא עיני . כשכיר יקוה פעלו . ויורוני רעיוני . להסתופף בצל אהלו . לחזות בנעם ה' . ולבקר בהיכלו : °שממו כל שמי גילי . וכספר נגולו . ומימי יבלי אבלי , להזילו נזולו . ומשנאי בשלי . את לבבי ישולו . וידי כסלי ומסלי . נתיבתי יסולו . ירוא יוצרי ובהילו . ופי יצרי יהבילו . לחזות : °היום החלותי . באלהים לי לשאול ונדבות פי הבאתי . נפשו בהם לגאול ולטהר בדמעתי . ללב נגאל נגאול . להסיר מוסר סכלו . ולהקל עול סבלו . לחזות : °עודי נפש ברה . ושובי השולמית . מכבוד האל גזורה . ואם אליו לא דמית , במאמר גוף עצורה . ואף אל כבודו צמית . כי האדמה ארורה . אין בה ריע ועמית . וכל גריה עצרה . החזיקו בתרמית . להחיות מדברי סרה . ואמרי צדק להמית . וזמן ישא משלו . הוי המרבה לא לו . לחזות :

פומן ה' חמוס ברכיה

°בָּנִים בלבב נשלם . באים בצלך לחמות . ויתודו על מעלם . ופשעם מאנו לכמות . וישאו בתחנן קולם . וכפיהם לך פרושות . ושפה אחת לכלם . וזה החלם לעשות : °רב בכור מבחן הובאו . וכצרוף כסף צרפתם . ומבלי סיגים יצאו . אחרי שבע בחנתם . נא בעיניך חן ימצאו . ובשרם כי חיש גאלתם . כי לא באיבה הדפתם . כי אם לבעבור נסות . ושפה : °כושלים במדבר רעות . וביללת לאות תועים . השקיחם בדמעות . שליש , ומי רוש פגעים . השקימו כוס ישועות . וירימו לרגעים . בתנחומיך גביעים . מלאים יין וכוסות . ושפה : °יה מושיע חוסים . ופודם מצריהם . הושיעם משוסים . ומיד כל לחציהם . יום יום אותם חומסים . וכל מחשבותם עליהם . ולא יבצר מהם . כל אשר יזמו לעשות . ושפה : °הוסיף לקנות . את שאר שיות דחיות . ולמנחות שאננות . תשובב מענות אריות . ושם תבענה רננות . לשמך שפתות ופיות . אל נערץ בסוד חיות . שתיים לחם לכמות . ושפה :

פומון ו'

ל'ימי תשובה. שימו לבבכם. ופרי תנובה. מהללכם. ושירי נדבה.
 תקחו בידכם. בליל זה כי בא. ראשון הוא לכם: °יראי ה' עושי
 רצונו. עלו לפניו במקדש מעונו. וזכרו פלאיו והדר גאונו. ואל כס
 מעונו. יעל שועכם. בליל זה: °ושאו תפלה. בעד דווי לב. קוראי
 תהלה. בקול לנשברי לב. כל ישרי לב. תנו עז לקונכם. בליל זה:
 °סובל תלאות. ויגון נושא. הראה פלאות. והפלא מעשה. וקיים
 נבואות. לעם כך נושא. הנני עושה. אות עמכם. בליל זה:
 טסחאניב מחוס יוסף בן ס"ל

ה' אחד ושמו אחד: ה' יחיד יושב הכרובים. המכסה שמים בעבים.
 ונודע לעמו אלהים קרובים, ה' אלהינו ה' אחד: ה' °ואפס אין בלעדיו
 בקצו שרידיו. ובני עבדיו. ואל הר קדשו יקבץ נדודיו. ושמו להם ראש
 אחד. ה' אחד: ה' °סודו יגלה לעם קרובו. ועל במתי ארץ ירכיבו. וענני
 כבודו יקיף סביבו. לחבר את האהל להיות אחד. ה' אחד: ה' °פלאיך
 הראה. לבני תמימים. ורוחך יערה. עליהם ממרומים. ושורש ישי
 אשר עומד לנס עמים. מלך עליהם. ורועה אחד. ה' אחד: ה' °בוגדים
 ושודדים בזו מחמדי. וגורל יפילו על לבושי ומדי. ואחי ועבדי.
 צנינים מזה אחד ומזה אחד. ה' אחד: ה' °נורא אתה על כל סביביך. רחם
 עדתך וקבל תשובת שביך. ושים אוהביך. אש וקש אויביך. וקרב אותם
 אחד אל אחד. ה' אחד: ה' °סומך צדיקים יאמצנו מצר ומצוק יחלצנו.
 ומארבע רוחות יקבצנו. לעבדו שכם אחד. ה' אחד: ה' °לישועתך
 אסירי תקוה ישברו. ואותות תנחומיך ינכרו. ויאמינו בם כי
 כן דברו. הנביאים פה אחד. ה' אחד:

טסחאניב מחוס אברהם חוק

עזרנו בשם ה': בשם ה' °אל עולם שוכן גבוהים. באנו לפניו פוחדים
 ורוהים. אולי יתעשת האלהים. אולי יחנן ה'. עזרת בשם ה': °באנו
 לרפאות נפש דוה. באור תורה ונר מצוה. אולי יש תקוה יחל ישראל אל
 ה'. עזרת בשם ה': °רצנו לחסות בצל חסדיו. כי הוא פודה נפש עבדיו
 אהבו את ה' כל חסידיו. אמונים נוצר ה'. עזרת בשם ה': °החזקנו ולא נרפיה.
 אולי נמצא ארוכה ומרפא. וחסדו לבדו נצפה. אולי יקרה ה'. עזרת בשם
 ה': °מנחה הקרבנו לרפוא משובה. והתרחצנו במי תשובה. אולי תהיה
 כעולה חשובה. וערבה לה'. עזרת בשם ה': °חסינו כי הוא אדונינו. וכעיני
 עבדים עינינו. אל ה' אלהינו. עד שיחננו. חנון ורחום ה'. עזרת בשם
 ה': °זכרנו רוב סליחותיו. על כן יעזוב רשע נתיבותיו. ואיש און
 מחשבותיו. וישוב אל ה'. עזרת בשם ה': °קמנו לדרוש למלכנו. אולי
 ביום הדין יזכנו. והוא יישר דרכנו. טוב וישר ה'. עזרת בשם ה':
 סליחה

עזרנו בשם ה' עושה שמים וארץ: אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזר:
 עזר

סדר מליחות

עוזי מעם ה' עושה שמים וארץ: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: ויעזרם ה' ויפלטם ויפלטם מרשעים וישועים כי חסו בו: קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך: חושה לעזרתי ה' תשועתי: הגה אלהים עוזר לי ה' בסוככי נפשי: הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: ה' לי בעוזי ואני אראה בשונאי: נפשנו חתה לה' עזרנו ומגננו הוא: השיבנו אל מלך ויעבר: סליחה

ד' אורי וישעי ממי אירא. ה' מעוז חיי ממי אפחד: ה' בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה: ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ה' גדול אתה וגדול שמך בגבורה: ה' דובר צדק ומגיד מישרים: ה' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש ועד מבואו: ה' הוא הטוב בעיניו יעשה: ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ה' הט שמך ותרד גע בהרים ויעשנו: ה' ואין עוד זולתו אין אלהים: ה' זו תמאנו לו: ה' זכרנו יברך יברך את בית ישראל: ה' חננו לך קיטת היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ה' תפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאריר: ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיו: ה' ישמע בקראי אליו: ה' יודע מחשבות אדם כי המה הכל: ה' כמה תראה השיבה נפשי משואיהם מכפירים יחידתי: ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם: ה' לי בעוזי ואני אראה בשונאי: ה' ממת ומחיה מוריד שאול ועל: ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם: ה' נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: ה' סלעו ומצודתי ומפלטו לי: ה' עוזי ומעוזי ומטסי ביום צרה: ה' עוזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלו לבי ומשירי אהודנו: ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום: ה' פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברוננו רחם תזכור: ה' צבאות עמנו מטגב לנו אלהי יעקב סלה: ה' צבאות אשרי אדם בושח בכ: ה' קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך: ה' רמה ירך בל יחזון, יחזו ויבושו קנאת עם אף אש צריך תאכלם: ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור: ה' שמעה בקולי תהינה אזניך קשובות לקול תחנוני: ה' תשפות שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו: ה' שמעה, השיבנו:

תחנה חמוס שמואל חוק

ה' אלהי ישראל טוב מתרון אפך והנחם על הרעה לעמך.
ה' שועת עמך הקשיבה, ועשה עמם אות לטובה, ומי כעמך כישראל גוי אחד: °מבין שני אריות חלצם, ומארבע רוחות תקבצם.
וקרב אותם אחד אל אחד: °ואת אבלי ציון תנחם, ואת אהליבה הנדודה תרחם, לחבר את האהל להיות אחד: °אדום ומואב צמתו בבור חיי, בחרפה הכו לחיי, מזה אחד ומזה אחד: °לרגלי טמנו פח ופחד, ויתלחשו עלי יחד, אין עושה טוב אין גם אחד: °חוק יה סתי גולת אריאל, ונלוו אליך כל ישראל, מתחת השמים אל מקום אחד. שוב:

מיושב

חשוף זרוע לעם הנבחר, שדי על צר, ירעם בפחד, ביום ההוא יהיה

ידיה מיוחד, ה' אחד ושמו אחד: יה שפוט צרי בחמה וקטוב. אני כעץ יבש והם כעץ רטוב. וישלמוני רעה תחת טוב. אין עושה טוב. אין גם אחד. ה': זרועי רפה ודגלי שפל, ועל עונותי אורי אפל, וחיוון חזוים עלי נכפל. אך לא נפל, דבר אחד. ה': יה אסוף צאנך אל מרעיהם, ורועים רבים הסר מהם, ושורש ישי הקם להם. מלך אחד ורועה אחד. ה' אחד: אם עונינו וגו' :

תיקון ליל שני

אשרי וקדיש. לך ה' הצדקה.

[גמר]

לך ה' הצדקה, שומר נפשות חסידיו, לא יתמו חסדיו, ואין מספר לגרדיו, מבין סתרי ילודיו, ובוחן את לב עבדיו, היודע ועד ואפס בלעדיו, אל אלהי ישראל, צור יושב הכרובים. כי יטיח פשוטה לקבל שבים, וכו'. אל מלך, ויענור :

פומון ו'

יום התנפלנו בבור כפים, פרים שלמנו. פרי שפתים, מרום לשוענו הט אזונים. כי עתה שבנו זה פעמים: סתר לנבראים וצור מחסיהם, יה המבין את כל מעשיהם, הבט נא עני עמך ביד שוסיהם, אשר שמת מדרך לכף רגליהם, מרום: פני חסדך האר אל שריריך, ועו אפך הסר מעבדיך, וכעסך הפך מעם ידידיך. שופכים לפניך. מרום: בשמך בטחנו. בבית שביינו, ונגדך צרחנו. מחלינו, אך אם נצלנו. מעונינו, צדקך לבשנו. כסות עינים, מרום:

פומון ה' חמוס משה

מפיל אני תחנתי לפני ארון האדונים. מתחנן בלב נשבר בקהל זרע אמונים, כי בושתי ונכלמתי מעונות ראשונים, ובאתי לבקש סליחה בבכי ותחנונים: פנה אלי, וחון עלי, ראה עניי ועמלי. שמע ה' וחנני, ה' היה עוזר לי: שעה שועת עבדיך ישראל העניים, ורצה את תפלתם ויהיו בעיניך רצוים. והקל את עול סבלם, וקבצם מן הגוים, וקרא דרוך לשבויים, וילכו לציון פדוים, כי יודך לא תקצר. אלהים ה' חילי, שבע ה': ה'נני באתי לחלות פניך, בליל שני דפקתי דלתך. חנני וענני. קמתי להודות לשמך, נחני ותנהלני, כפר עוני. ומנסתרות נקני, ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי, שמע: בנסים ונפלאות תראה ותגלה, ותחון פלישת אריאל. אדיר עושה פלא. להוציא ממסגר אסיר מבית כלא, ותבנה בית מקדשך ושם פניך אחלה, ואבוא מקדש אלהים. אל אל שמחת גילי, שמע :

פומון ט'

יושב הכרובים ועל ארון חונה, צור אשר מעלותיו בשחקים בונה, חיש קרבת מענה, לעם נגש ונענה, והיה מרם יקראו ואני אענה

אענה: אשר לא יפתח פיו וכאלם דמה, מתגרת לוחץ ומודרע רכה, אשר ילבש ששמה, בכל קצוי אדמה. וכרחל נאלמה. וכן מוכה מעונה, לרחמוך יפנה, והיה: עד מתי בן בכור, יהי תועה כשכור, בהררי נמרים ובעמק עכור, אפפוהו לוחטים זה יקנה וזה ימכור, אב רחמן זכור, אסיר תקוה תזכור, ראה עניו ופנה צור בצר עונה, והיה: תחנתו ושועו לפניך תשפר, בהתעמף נגדך המזהיר שפרפר, בשר סר עונך וחטאתך תכופר, צור אל ישוב נא דך נכלם ונחפר, הצור אשר מכפר, לכוכבים מונה, והיה:

פומן ו' חזום יוסף

יִקְרֶה גֵלָה כְּבוֹדוֹ, וּמְעֵי רַחְמוֹ בַחֲמוֹ, מִדַּי יִזְעַק לְשֵׁם הַדּוֹד, מִתְּגַרְתִּי צַר יִשְׁימוּ, מִתִּי יִקְבֹּץ נִדְרוֹ, וְשִׁלְמִים יִהְיֶה עִמּוֹ, יוֹסִיף ה' שְׁנֵית יָדוֹ. לְקִנּוֹת אֶת שְׂאֵר עִמּוֹ: ° וְעַד מִתִּי חֲזוֹן יִשְׁעוֹ, בַּחֲטָאוֹ יִהְיֶה סְתוּם, כְּמוֹס עוֹנוֹ וְרִשְׁעוֹ, וּפִשְׁעוֹ בַּצְּרוּר חָחוּם, סִלַּח נָא לְעוֹן בְּצַעוֹ, וּגְלָה קֶץ הַחֲתוּם, וּבְעַר מִשְׁנָאוֹ, כְּבִעַר הַגֵּלֶל עַד תּוֹמוֹ, יוֹסִיף: ° סִרְהָ דְּבִרְוֹ צָרִים. עַל ה' אֱלֹהֵינוּ, כִּי לֹא יוֹסִיף לַהֲרִים, אֶת כּוֹכְבֵי נִגְהָנוֹ. דְּרַכִּי הָאֵל יִשְׂרָאֵל, לֹא יִכְלִים כְּמֵהֵינּוּ, וְהֵם נִבְאוּ נְבִיאֵינוּ, ה' סָבִיב לְעַמּוֹ. יוֹסִיף: ° פְּנִים בְּפָנִים דְּבַר, מִמְרוֹם עִמְנוּ. כֵּן חִילֵינוּ יִגְבַּר. עַל צַר אֲשֶׁר הִדְמַנּוּ. וְעוֹל סָבְלָנוּ יִשְׁבֵּר. וְיִסַּע יִגְוֹנוֹת חֲנוּ, יֵה צְבָאוֹת עִמְנוּ, הוּא יִתֵּן עוֹז לְעַמּוֹ, יוֹסִיף ה' שְׁנֵית יָדוֹ לְקַטֵּת אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ:

מסתאניב חזום אני לוי הקטן הי"ו

וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן: ° אוֹיְלִים מִדְּרָךְ פִּשְׁעִים, זָכְרוּ מִרְחוֹק אֶת ה', שְׁמְרוּ, נִפְשׁוֹתֵיכֶם וּשְׁבוּ וְאָמְרוּ, אֵלֵינוּ כֹּל תְּשֵׂא עוֹן, וְהוּא: ° נִכְוָחוֹת דְּבִרְוֹ וּבְחָרוֹ לְבָדִם, אוֹלֵי תִנְקוּ מִכּוֹס יַיִן ה' הוּא הַאֲדַמְדֵם, כִּי כְּפִיכֶם נִגְאָלוּ בְּדָם וּבְצַעוֹתֵיכֶם בְּעוֹן, וְהוּא: ° יִצַּר לְבַבְכֶם רִיחֶכֶם הַבְּאִישׁ, רַק רַע כֹּל הַיּוֹם יִחְפִּיר וַיִּבְאִישׁ. הַרּוֹב עִם שְׂדֵי יוֹסֵד, כֹּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ, בְּתוֹכָחַת עַל עוֹן, וְהוּא: ° לְמַדּוֹ הֵיטֵב וְשָׂאוֹ (אֵל) כְּפִים, אֵל אֵל, וַיּוֹלֵד מִים עֲפַעְפִים, נִכַח פְּנֵי הָאֵל. ה' אֲרַךְ אֲפִים, וְרַב חֶסֶד נוֹשֵׂא עוֹן, וְהוּא: ° וְאֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם וּנְתִקֵי מוֹרְשׁוֹ, וְאֵל יֵאֱמִין בְּשׂוֹא, כִּי בַעֲבוֹתוֹת הַעֲגָלָה וּבְחַבְלֵי הַשׂוֹא. הוּא מוֹשְׁכֵי הָעוֹן. וְהוּא: ° יִרְיֵב רֵיב עִמּוֹ. כִּלְפֵי חֶסֶד מִטָּה, אוֹיֵב כְּמִדְקָרוֹת חָרֵב בוֹטָה. כַּחֲשׂוֹ יַעֲנֶה בְּפָנָיו הוּא גּוֹי חֲטָא. עִם כְּבֵד עוֹן. וְהוּא: ° הַקִּיצוּ יִשְׁנִים נִהַפֵּךְ לְמִשְׁחֵית הַדָּם. וּמִפְּנֵי אוֹלְחָם יִרַד לְאָרֶץ כְּבוֹדִם. וְהַתְקוּשְׁשׁוּ וְקוּשׁוּ. כִּי אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא יִחְשׁוּב ה' לוֹ עוֹן. וְהוּא: ° קִדְמָו פָּנָיו וְעֵינָיו לֹא יִגְרַע, מִכֶּם. וּשְׂטֵר הַחֹב יִקְרַע. הֲלֹא יִרְאֶת ה' סוֹר מְרַעֵי בַחֲסֵד וְאִמְתֵי יִכּוֹפֵר עוֹן. וְהוּא: ° טָהוֹר עֵינַיִם אִם כְּמַפְעֵלֵי תְמוֹד. אֵל חִיקֵי. מִי יַעֲמֹד. אֵל תִּקְצוּף ה' עַד מָאֵד. וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עוֹן. וְהוּא: ° נוֹצֵר לְיוֹצְרוֹ מֵהַ תַּעֲשֶׂה הַיָּאֲמֵר. וּפִשְׁעוֹ חִפְרוּ לוֹ בְּאֵרוֹת חֶמֶר. אֲכַן יוֹדֶה כַּעַת לּוֹ יֵאֲמֵר. בִּי אֲדוֹנֵי הָעוֹן. הוּא

והוא: הוֹמָה מִפְשְׁעוֹ וְרוּעַ מִעֲלָלוֹ. וּבַחֲבַל וְצִירִים אֲחֻזּוֹ וַחֲבָלָיו, יִתְעַטֵּף כִּי נִקְלָה מִלְאוֹ כִסְלָיו. אֵל יִחְשׁוּב ה' לּוֹ עוֹן, וְהוּא: °וְעַם קִרְבַּתְךָ יִחְפְּצוּן אֱלֹיָחֶם תִּפְנֶה. וּמִגְדַּל פְּשַׁעַם תִּהְדּוּם וְלֹא תִבְנֶה. בְּשֶׁרֶם וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. כִּי אֵל כַּמוֹךְ נוֹשֵׂא עוֹן. וְהוּא: סְלִיחָה

אני קראתיך כי תעני אל. הש אוּך לי שמע אמרתי: אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמננך: אני אל אלהים אקרא וה' יושיעני: ואני אליך ה' שועתי ובבקר תפלתי תקרמך: ואני אשר עוֹך וארנן לבקר חסדך: כי היית משגב לי ומנום ביום צר לי: ואני בה' אצפה ואחילה לאלהי ישעי, ישמעני אלהי: ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה לה': ואני בחסדך במתתי יגל לבי בישועתך אשרה לה' כי גמל עלי: ואני ברוב חסדך אבא ביתך אשתרוה אל היכל קדשך ביראתך: ואני כוית רענן בבית אלהים במתתי בחסד אלהים עולם ועד: ואני עליך במתתי ה' אמרתי אלהי אתה: ואני קרבת אלהים לי טוב שתי בה' אלהים מחסי לספר כל מלאכותיך: ואני אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביש אל היכל קדשך: ואני תמיד אייחל והוספתני על כל תהלתך: ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך: ואני בתמי אלך פרני וחנני: ואני עני ואביון אלהים תושה לי עזרי ומפלט אתה אלהי אל תאחר: כי לך ה' הוחלתי אתה תענה ה' אלהי: אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך: אל תתן לחית נפש תורך חיות ענייך אל תשכח לגנח: אל תשכח קול צורריך שאון קמך עולה תמיד: השיבני, אל מלך. ויעבור כו', רחמנא וכו'. כמו סכחוב לסלן:

תחנה חמוס דויד בר אלעזר ול"ה

ד' דאגה שברה לבי, ומכובד עצבי, חשבתי ימים מקדם: °ואדברה בצר רוחי. גם היום מרי שיחי. מי יתנני כירחי קדם: °ירי נגרה ולא תדמה. ונפשי עלי תהמה. כי אזכרה מקדם: °דמעתי שימה בנאדך. והפלא כיום חסדיך. מעונה אלהי קדם: °בעניי כמעט אבדתי. לולי שברתי והוחלתי. לרוכב בשמי שמי קדם: °רחום פקוד גפן זאת. ולמה מצאתנו כל זאת. ואלהים מלכי מקדם: °איה המון רחמיך שמענו. אבותינו ספרו לנו. פועל פעלת בימיהם בימי קדם: °למה אירא בעת צרה, משגב לעתות בצרה. הלא אחה מקדם: °עד אן בגלות אטבעה. ואויבת הרשעה. עליזה מימי קדם: °זכור חזון השמעת. וחסד אשר נשבעת. לאבותינו מימי קדם: °ראה בעני עמך. והפר כעסך וזעמך: °זכור עדתך קנית קדם, °לציון ברצונך הטיבה, °השיבנו ה' אליך ונשובה. חדש ימינו כקדם. שוב:

מיושב חמוס אברהם

אֲקוּם להודות לך ויצרנו. כרוב רחמיך אזון שוענו. ואולי בחסדך תצף ענינו. עזרנו אלהי ישענו: °בעת צר לנו לך שחרנו. בבשת

פנים לך אתאנו. כי ביד מרעים הסגרתנו. ותמוגגנו ביד מענינו. עורט :
 ׳רחום וחנן מחה פשעינו. ובמי סליחה טהר עונינו. והלבן כבורית רוב
 בצענו. וישוב אפך ותנחמנו. עורט : הלעד אפך בנו יעשן. וגלות תחדש
 מפני נושן. עורה ה' למה תישן. למה תחשה ותעננו. עורט : ׳מבור גלות
 משוך חרדיך. למען יחלצון ירדיך. ונקום נקמת דם עבדיך. יודע בגוים
 לעינינו, עורטו : אם עונינו וט', כמו סכחוב למעלה .

תיקון (מעמד) ליל שלישי

לך ה' הצדקה וכו' .

גמר חמוס יעקב

לך זרוע עם גבורה, ׳יה רצני וחלצני, כי שם ה' אקרא, ׳עורני
 וסמכני, משגב לעתות בצרה, ׳קדוש אשר יענה עני. קורא בנפש
 מרה. ׳בדברים. מקום פרים. יוביל שי למורא. אנא חמול. גוי גדול.
 אשר לו אלהים קרובים, כי ימינך פשוטה לקבל שבים. שבים אליך וכו' :

תוכחה חמוס אברהם

הנשמה לך והגוף פעלך, צור אשר אין דומה לך. חוסה על
 עמלך : ׳אין מלה בלשוני. מפני כבוד ודוני. בנבראיק
 מי אני. כי תבקש לעוני : אי מזה באת יחידה. ואן תלכי בלא
 צדה. ותחליפי חי במת. ואיך תאמרי לא נטמאת. פ"ז : ׳ביני בעודך
 שכבר. נוהרת, כי בדין דבר. שפתים אך למחסור. הרוב עם שדי
 יסור. פ"ז : ׳ראי כל חמדת תבל. ראשה וסופה הבל. ולעמל אין
 בינה. ועתה השמרי נא : הגויות כשמלות. לאור היום מגוללות.
 ובלילה עת מנוחה. נבלתם כסוחה : ממרום שולחת. מקומך איך
 שכחת. בטרם יבא עתך. שובי אל גבירתך. פ"ז : ׳העירי לרצות תומך.
 כאשר חשחי ירימך. במשלך ביצר נשא. שתים רעות עשה. ונח
 מקור חייהו. והלך אחרי תהו. ואחריו לבך איך סר. והוא ימות
 באין מזסר. פ"ז : ׳ממך רחקי סלף. ואין לך חלק בחלף. בשבתך
 בקרב אובדים. מהלכים בין העומדים. אבי אל תהרפני. בנוד הגוף
 אספני. ואם בחטאי כשלתי. לך ה' החלתי. פ"ז :

פומן י"א חמוס יוסף

ידים אשר כליתי. אל דת קדושה. לבית אל עליתי. וחוק אדרשה. ובשמו
 חסיתי. ואיך אבושה. ופניו חליתי. היום שלשה : ׳ובסתר כנפיו.
 סלה אחסה. אבטח על רחמיו. ושלום יעשה. אשאף אל חסדיו. היות לי
 למחסה. ואם מטוב מעשה. נפשי יבשה. ובשמ : ׳סלעי ממגור אלי
 יעבור. לב נפתל ועקש לפניו אשבור. וחטאים שמו אותי בבור. תמחה
 שמם מעל לוח חרושה, ובשמ : ׳פה אין לי להשיב ומצח להרים. כי
 עברו עוני ראשי הרים. וגם השיגוני בין המצרים. ונפשי בתוך רשתם
 כצפור יקושה. ובשמ :

פוסת י"ב מחס אברהם

°אל תרחיק ממני אלהי תנחומיך. כי תוחלתי ושברי לא ארחיק ממך.
 אני הנה שפתי לא אכלה לרוממך. ואתה ה' לא תכלא רחמיך:
 °באשמורת נמצאתי בביתך שופך עתר. ואתה המצא לי אל חוקך כל
 סתר. והשיבה [חרונך] מיתר. סגולתך ועמך. אני: °ראש אשמורת יעורו
 פווריק משנתם. ואתה התעורר נא כוס חלקם ומנתם. ואזן לתחנתם.
 הטה משמיך. אני: °הן באשמורת נשאנו לבבות אל כפים. ואתה שא
 פניך לשוטחים לך ידיים. ומשתחיים אפים. ליחודך ולשמך. אני:
 °מאשמורת שפכתי לפניך שיוחתי. ואתה אל תתעלם לרוחתי לשועתי.
 ובשר נא קהלתי. סלחתי אשמך. אני:

פוסת י"ג מחס משה חזק

°מה לך אנוש תעכור. צפונותיך. תועה כשכור. במחשבותיך. עד אן
 לא תזכור. אחריתך. מתי תקום משנתך: °שקר נחלת. במעללך.
 ופיך האכלת. פרי פעלך. למאד הסכלת. זמן הבלך. ימי ילדותך
 ושחרותך. עד אן: °הוגעת יוצרך. בחוזק מצח. האמרת יצרך. להרע
 נצח. הדשת זכרך. כחרוץ קצח. על עבדותך לתאותך. עד אן:
 °חלפו שני נוער. וזמן עדנה. והיו מעט מזוער. וקפצה זקנה. ותסכל
 ותבער. מאין תבונה. כלו שנותיך וזקנתך. עד אן: °וד עין פקחה.
 וחקור דעה. והט און פתחה. והבן שמועה. וצא לתור מנוחה.
 אל הבקעה. משכן אבותיך וילדותך. עד אן: °קרב בן ישאף. לצל
 חסדיך. הומה בלב נעטף. צורי אל תט באף. אל עבדך. בעלות
 חמתך. לבן אמתך. עד אן:

מסחאגיב ע"פ א"ב בלתי נשלם

כי שומע אל אביונים ה': °אשפך כיום מי דמעות. ואלבש פחד וזעות.
 כי אפפו עלי רעות. אולי יעשה ה'. כי: °באתי בשם אל להתגבר.
 וגאות יצרי לשבר. כי באו בנים עד משבר. בצר לי אקרא ה'. כי:
 °גבהו דרכי פעליו מאמר. ואיך ישיגם יציר חמר. כי גבוה
 מעל גבוה שומר. גדולים מעשי ה'. כי: °דועכו נרות אמונים. וגבהו
 מימי חזונים. כי דכיתנו במקום תנים. דבר שלח ה'. כי: °הציקתנו
 תבוסת ערינו. ובחסדך שמנו שברנו, כי הושעתנו מצרינו. הנועדים
 על ה'. כי: °זדה עמי ברוב כחשו. ולא נתן למות נפשו, כי זכר
 את דבר קדשו, זרע ברוכי ה'. כי: °מעשויו זכרו והוד פלאו. ומי
 זה יבא לתכונת מוראו. כי ממורח שמש ועד מבואו. מהולל שם ה'.
 כי שומע:

סליחה

בקראי עני אלהי צדקי בצר הרחבה לי תעני ושמע תפלתי: שמעה תפלתי
 ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחדש: כי גר אנכי עמך תושב
 ככל

סדר מליחות

ככל אבותי: שמעה אלהים רנתי והקשיבה תפלתי: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: שמע ה' תחנוני ה' תפלתי יקח: אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי: ה' אלהים צבאות שמעה תפלתי האוינה אלהי יעקב סלה: ה' צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסרו מאתי: ואני אליך ה' שועתי ובבקר תפלתי תקרמך: תכון תפלתי קשרת לפניך משאת כפי מנת ערב: ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך: תפלה למשה איש האלהים • ה' מען אתה היית לנו בחור ודור: תפלה ליהודי שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האוינה תפלתי בלא שפתי מרמה: תפלה: לרוד הטוה ה' אונך ענני כי עני ואביון אני: תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות: תפלה לעני כי יעסוף ולפני ה' ישפוך שירו: האוינה אלהים תפלתי והקשיבה לקול תחנונותי: האוינה אלהים תפלתי ואל התעלם מתחנוני: תבא לפניך תפלתי המה אונך לרנתי: ה' שמעה תפלתי ושועתי אליך תבא: ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה אל תאחר: השיבע, אל מלך, ויעבור. רחמנא וכי:

תחנה חמוס יצחק

ייר ישועה צוה. לעם דל יקוה. זכור רחמיך וחסדיך אשר מעולם: צירים חנם רדפוני. וכשבלת מים שטפוני. גוי איתן הוא גוי מעולם: חשב אויב רעות בקרבו. ואמר נבל בלבו. בל אמוט לעולם: קמו להכרית עדתך. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך. נודה לך לעולם. שב: מיישב

שחר להודות לך קמתי. ומרוב עוני נכלמתי. הנה שברי בך שמתי. אחרי שובי נחמתי: גלוי שדי נגדך. את אשר העוה עבדך. זכרתי רוב חסדיך. על כן לשמך קדמתי. הנה: מה בצע כי תדינני. ועל רוב פשעי תענני. חנני יה וענני. וסלח לכל אשר אשמתי. הנה: בך שמתי כל תאותי. ואתה הוא כל תקותי. וזכרתיך ברוב חדותי. וכנהמת ים נהמתי. הנה: שמך ינים דאבוני. ויאר אפלת אישוני. ויערב זכרך על לשוני. כמו נופת צוף טעמתי. הנה:

תיקון (מעמד) ליל רביעי

[גמר]

לך ה' הצדקה. אל נקדש בצדקה. ולנו בושת הפנים. מתרצה בתחנונים. מה נתאונן ומה נאמר. בכל מעמד וכל משמר. מה נדבר ומה נצטדק. ואיים ישול כדק. נחפשה דרכינו ונחקורה. באהליך נגורה. ונשובה אליך. ונשען עליך. כי ימינך פשוטה. ראה ה' והביטה. רצה לקבל לשבים. צור יושב הכרובים. כי ימינך: חוכה ממוס אברהם רבי טאיר

כאין כל משובה. לעומת חסדך חשובה. השיבו אמרת בהולדם. ברואים חיים בעודם. שובו בני אדם: באמת עד תהי זכה. כל נפש המדוכא. תשב אנוש עד דכא: רווחך אל ישכילו. להנחם

להנחם על מעלו. ושב ורפא לו. פ"ז: הסירותי רעיוני. מתור אחרי עיני, למען ישוב ה': מעל נושא חרפו, אולי יסיר כפו. ושב מחרון אפו: בגו רוח נשוב. איך לנע ונד חשוב. ועודנו לא ישוב. פ"ז: דעותי סבבוני. כרובם יעציבוני. לכן סעיפי ישיבוני: באמרי כי נאלחתי. ואם למשפט נלקחתי. מזה אשיב על תוכחתי: יענני רחום שמו. כי הסליחה עמו. לכן ישוב עמו. פ"ז: מזה איש או תשובתו. תר לבי כי במותו. לא ישוב עוד לביתו: אך בניבך אנפש. בדת תתה לבת חופש. המימה משיבת נפש: יוטיב את פעלו. כי רוח לתגמולו. השב תשיבנו לו. פ"ז: רוחי שוב הנך. פי לאל ויחנך. והשיבך על כנך: אודה ואעזוב זדוני. (דבר) ואתה ה' אל השב את פני: זכור רחמיך ואשלם. ויפתח פי נאלם. ואל ישוב דך נכלם. פ"ז:

פוסמן י"ד

אדון אשר צדקתו לכל היצור נודעה. המצא לשוחרך זה לילות ארבעה. אנא ה' סלחה אנא ה' שמעה. אך אפים ורב חסד ורחם על הרעה: תכן עיחקים בורת. העתר לעתרת, ותחנת אשמורת. תהי כקרבן וקטורת. לפניך נקרבת ולנגדך נשמעה. פקח עיניך וראה עיני הנדמעה. אנא: הפק חמלתך. לדופקים על דלתך. ואל תט בחמתך. פליטת בני בריתך. וחוסה על עבדיך עמך ונחלתך. שאר צאן מרעיתך. אשר ביערים תעה. אנא: אומר לצולה חרבי. העבר מריי וחובי. ובמשפט אל תביא. שזה אשר בלעת לביא. צועקת אבי אבי. ראה ברוחך השעה. אנא:

פוסמן ט"ז תמוס טשה

למען הפרנו את בריתך. היצור עברנו אמרתך. ועקב גאלנו בתורתך, בעלוננו אדונים וולתך: מחמדי כלו בני ישמעאל. ובשרי בלו קדר ואדבאל. נועדו ויאכלו את ישראל. והם נחלתך בני בריתך. ועקב: ששמך הושם. מחמד מעוני. ונביות ומבשם. פשטו עדני. וימלאו כרסם. מטוב עדני. והצילו עיני, לעומתך. ועקב: היינו לשמה. בידי שמה. ובוה, למזה, ונפיש וקדמה. וירדנו דומה. בפרך דומה. איה קנאתך וגבורתך. ועקב:

פוסמן ט"ז תמוס אברהם

מתגרת, הדין שלהבת בלבבי. גאלתי בסחי והשחתי כל טובי. ואיך ארים מצחי וחטאתי לאבי. יראה ורעד יבא בי: אמנם ברצוני העויתי במהלכי. ולדברי יוצרי לא הטיתי תנוכי. במה אתכסה וצדק אין בחוכי. ואירא כי ערום אנכי. מהגות: ביום בואו אתי במשפט הבורא. איך אוכל לכחש וכל נמצא יהי קורא, על כן חטאים בדרך יורה. את האלהים אני ירא. מתנה: ראשון לנבראים

סדר מליחות

?

לנבראים החל אל להורותו . בתהלוכי כשרון לטוב לו אחרי מותו .
 חם לבי בקרבי ממשפט אחריתו . כי ירא אנכי אותו . מתנת :
 הרעותי לנפשי נתונה בי (לא) שהורה . נתתיה לשפחה תחת היותה
 שרה . אמחר להשיבה כקדם למעון אורה . כי ה' עליון נורא .
 מתנת : מחשבותי אל גא הוד תבל יקיצכם . העבירו שרכם . ועבד
 לא יריצכם . והעירו ישנים למקום יאמיצכם . הוא מוראכם . והוא
 מעריצכם . מתנת :

ספחאניב ע"פ א"ב ולמף משה בר יעקב

שובו שובו מדרכיכם הרעים : אנשי אמונה נקדשו . בבכי ובתחנונים
 נגשו . גורו לכם והתאושו . על לב שימו פושעים . שובו :
 דלו דמע מדמכם . הוילו אותו על עיניכם . וקרעו לבבכם שנים
 עשר קרעים . שובו : וועו מיום הדין נמהרים . החדו ממשפט כל
 יצורים . טרם בוא יום מפרק הרים . ומשבר סלעים . שבו : יום
 לחשבון תהיו נכונים . כהגלות סתרים וצפונים . לפוקד עון אבות
 על בנים . על שלשים ועל רבעים . שובו : מטמו גורו בני בריתו .
 נותן על פניכם יראתו . סומך יד העובד אותו . ולא יחזיק ביד
 מדעים . שובו : עדיו שובו בנפש נקיה . פנו אליו בתפלה רצויה .
 צעקת חנף נגרו בזויה . ודבריו אינם נשמעים . שבו : קדושים נפשם
 אז יאירו . רוחותם ברקיע יוהירו . שמה יחו ויכירו . כל הון יקר
 ונעים . שבו : תמימים אזי לחיי עולם . חנפים לדדאון עולם . עם
 שמח ועם נכלם . מפלאות תמים דעים . שובו : מחמד תבל וכל
 שלומיה . שוא יחשוב כי חלומיה . הבל פתרונם . וכל ימיה . מעט
 ורעים . שובו : בורא הגוף ויפח נשמה . ראה כי אדם תולעה ורמה .
 יבל בשרו בחייו . כי הבל הסה . מעשה תעתועים . שובו : עורה לקול צביה
 נרדפה . קלה לכודה בתחים ונגפה . בורחת מפני אריה ונשקפה . גיא
 הצבועים . שובו : ערד בן רפה ידים . זכור אהבת מחמד עינים .
 הבן יקר לי אפרים . אם ילד שעשועים . שבו : חזות מרפא וארוכה .
 זכור לצולעה ונבוכה . והיתה לה המלכה . ועלו מושיעים . שבו :

סליחה

וסלחת לעונת ולחטאתנו ותלחטנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו
 כי פשענו : כי אתה ה' שוב וסלח ורב חסד לכל קדאך : למען שמך
 ה' וסלחת לעוננו כי רב הוא : למען שמך ה' תחייט בצדקה תציא מצרה
 נפשנו : למען שמך ה' עשה . וידעו כל עמי הארץ כי אתה ה' לבדך : למען
 בריךך את אברהם יצחק ויעקב : למען יתלצון יידיך הושיעה ימיך ועני : הושיענו
 אלהים כי באו מים עד נפש : הושיענו אלהים כי באו בנים עד משבר וכח אין ללידה :
 הושיעה ה' כי נמר חסד כי פסו אמנים מבני אדם : הושיעה את עמך ובך את
 נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : הושע ה' את עמך את שארית ישראל : ישראל

נשע

נושע בה' תשועת עולמים : ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כלתה לישועתך
 נפשי לרברך יחלתי : נרננה בישועתך וכשם אלהינו נרגיל . ימלא ה' כל משאלותיך :
 קומה ה' הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת : לה'
 הישועה על עמך ברכתך סלה : הפלה חסדך מושיע חסמים ממתקוממים בימינך :
 אך הוא צודי וישועתי משגבי לא אמת רבה : תישה לעזרתי ה' תשועתי : ואלהים
 מלכי מקדם פועל ישועות בקרב הארץ : שובה ה' תלצה נפשי הושיעני למען
 חסדך : לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו : ה'
 אלהי בך חסתי הושיעני מכל רודפי והצילני : מגני על אלהים מושיע ישרי לב :
 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שבות עמי יגל יעקב ישמח ישראל : ברוך
 ה' יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה : כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות :
 ונפשי תגיל בה' תשיש בישועתו : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשיחה
 לה' כי גמל עלי : ותשועת צדיקים מה' ומעוזם בעת צרה : ויעזרם ה' ויפלטם
 יפלטם מרשעים וישיעם כי חסו בו : השיבנו , אל מלך , ויעבור , רחמנא :

תחנה חמוס דיוור בר אלעזר

ה' דכאונו הממונו זרים . וידל עד מאד ישראל : ויהי למס עובד .
 וככלי אובד . העבד ישראל : יום יום צרים . פיהם עליהם פוערים .
 ויאכלו את ישראל : דמו כי אלהים עזבם , ולא יריב ריבם , ואין עוזר
 לישראל : בקום עלי מעני . לולי ה' . שהיה לנו יאמר נא ישראל :
 רבים אוטרים נאבידם . ומגוי נכחידם . ולא יזכר שם ישראל : אל
 רם וגאה . הכט משמים וראה . עשוקים בני יהודה ובני ישראל :
 ללכבוד שמך עשה . ועל אויבי הנשא . וידעו כי אלהים לישראל :
 ענייך רחם . ועל הרעה הנחם . כפר לעמך ישראל : זמן ישע הקריבה ,
 וכימי עולם היטיבה . רבבות אלפי ישראל : רחם על עם נדהם .
 זכור לאברהם . ליצחק ולישראל : שוב תרחן אפך והנחם על הרעה לעמך :

מיושב חמוס יוסף

מים טהורים אלהים הוה . על עם בגלות נפור ונבוה . ותסלח לעון
 העם הוה : יום ולילה אונך פתחה . קבל תפלת שופכים שיחה .
 ואל ענותם עינד פקחה . ותשמע אל קול הצאן הוה . ותסלח : ושובה
 מחרון עז אפך . ואל תוכיחם ברוב קצפך . הרחק מעליהם כפך .
 ראה כי עמך העם הוה . ותסלח : סלח נא פשע . עם בך נושע . ונקם
 מכל סכלות רשע . והישר נתיבם ועונם השע . וישר דרך העם הוה .
 ותסלח : פינו תמלא שחוק ותרועה . ושיח לנו חיל וחומות ישועה .
 למען שמך ה' הושיעה . לחיותנו כהיום הוה . ותסלח :

תיקו (מעמד) ליל חמישי

גמר חמוס יצחק חוק

לך ה' הצדקה : יחיד חי העולמים . צדקה עשה עמנו ואל תפן לאשמים .
 תמלתיך וחסדך הפך נא לנדהמים . קוראים לך בתחנונים . צור שוכן
 במצומים

סדר סליחות

ח

במרומים: חזן להקת ענייך הדלים והעגומים. °זכור להם בדיתך וברית שלשה תמימים. °קל מהרה השמיעם דברים נכוחים וטובים. כי ימינך פשוטה לקבל שבים: שבים אליך וגו'. הגשמה וגו'.

חוכמה חמוס אברהם עזראל

°אריב עם רעיוני. אודה ואעזוב ודוני. אולי יחנן ה'. אולי ישא פני: °בפני יענה כחשי. בתאזה נטמאת נפשי. ואיכה אחרי מותי. תאמרי לא נטמאתי: °רוחי חובלה בקרבי. ועתה בי. אין טובי. ולפקודת מעללה. למחר אני קרוא לה. פ"ז: °הסר יצר נעורים. תנהו בבית האסורים. ואם מעט תתיר אותו. לא תוכל שאתו: °מכונות הלב הם ככלים. והרוחות כפועלים. ובהשליטם חוקם. שבו כליהם ריקם: °עוני עורו לבי. ובאה תאזה בקרבי. ונבערה נפשי בפתע. ותלך ותתע. פ"ז: °זורעי און. קוצרי עמל הון. ואשרי נפש דבקה בכשרון. ותשחק ליום אחרון: °רוח חן השמר. מתמוד שבת בחומר. ואם בו התערבת. תשוה לו גם אתה: °אחי אנה אלך. בעלות חמת המלך. ואנה אנשו עצתי. אולך את חרפתי. פ"ז: °לא אדע מה אעשה. כי במה אתכסה. וצדקות אין בתוכי. כי עידום אנכי: אחישה מפלט לי. ואשים אל מגדילי. ומפשעי לא אירא. כי שם ה' אקרא:

פוסמן י"ז חמוס יצחק ואח"כ א"ב עד ל'

°יחידה מטסגרות. עורכת משמרות. °צוחת בחמישית הצות לילה בזמירות. °חלי נא פני אל העונה בצרות. °קומי רוני בלילה לראש אשמורות: °אום גלות סובלת. °ביד אויב נחשלת. °גועשת זוחלת. °דופקת על דלת. ועורגת כאילת. על אפיקי נהרות. קמי: °העירי שיריך. °וקראי ממצריך. °זכרי זכות הוריך. °חכי חזון ציריך. כי בריתות נעוריך. ערוכות לך אשמורות. קמי: °טובך אל אילותי. °יחלתי בגלותי. °כפר נא סכלותי. °להרם את שפלתי. השיבני בגלותי. התנערי מעפרות. קמי:

פוסמן י"ח חמוס יהוד'

°יושבים ביד גוליתם. ומדבר נפעמים. מחכים שנת גאלכם. שבעים בוז ורעמים. ואם אתם במעלליכם. מאד מעטים ונכלמים. יוסף ה' עליכם. ככם אלף פעמים: °הן לא קצרה יד אל. אתכם מהושיע. הוא נדרש לכל שואל. ישקוט ומי ירשיע. לציון יביא גואל. והרשעים ירשיע. בכל הארצות האל. ישמיד צדים וקמים. יוסף: °זיעבר על כל מעל. מעונה אלהי קדם. ועמו משאול יעל. ולנצח לא ינידם. אם ייטיבו מפעל. אשר כשחל יצודם. כי יום לה' על ההרים הרמים. יוסף: °דוחינו חיש יחרים. וכל משנאינו יכרית. וישמיד צר סוד יערים. להיטיב לנו אחרית. וגם פדותנו ירים. כי הוא יביט לברית. עליהם הדברים. סתומים וחתומים. יוסף: פוסמן

מִחֲסֵי בַךְ צוֹר שְׁמַתִּי. וְלֶךְ אִשָּׁא עֵינִי. הַצּוֹר לַיְלָה עַת קִמְתִּי.
 לְהַתְּחוּדוֹת עַל עוֹנִי. בְּאִשְׁמוֹרֶת קִדְמַתִּי. וְלִכְפֹּר עַל וְדוֹנִי. לֶךְ
 ה' הוֹחֲלֵתִי. אַתָּה תַעֲנֶה ה': ° אַתָּה ה' אֱלֹהִים. אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעַתִּי. שׁוֹכֵן
 בְּשָׁמַי גְּבוּהִים. חוֹשֶׁה לְעוֹרֹתֵנוּ. כִּי לֶךְ אֲנַחְנוּ כְּמַהִים. בְּאַרְץ גְּלוֹתֵנוּ.
 לְשֹׁמֵךְ צַמִּים וְנוֹהִים. קִבֵּץ נִפְצוֹצוֹתֵינוּ. בְּכֹל יוֹם לֶךְ הַשְׁכַּמְתִּי. וְאַתָּה
 שֹׂא נָא פָנֶי. לֶךְ ה': ° נִשְׁבֵּר לְבִי בְקִרְבִּי. רַחֲפוּ כָל עַצְמוֹתַי. לְיוֹם
 יִגּוֹלוּ סִבִּיבֵי. פִּשְׁעֵי וְכָל אִשְׁמוֹתַי. יִרְאֶה וְרַעַד יָבֵא בִי. בּוֹכְרֵי כָל
 מוֹמֹתַי. בְּעַמְדֵי עַל מִצְבֵּי. וְלִילוֹתַי וַיְמוֹתַי. בּוֹשְׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי.
 לְהַרִים אֱלֹהֵי פָנֶי. לֶךְ: ° יְהִי אֲנִי אֲבֵרָה. וְאֲנוֹס מִפְּנִיךְ. וְאִין מִנוֹס
 וְאִין מִבְּרָה. מִנְּגֵד עֵינֶיךְ. יִמָּה וְדָרוֹם וּמִזְרָח. הַכֹּל גְּלוּי לְפָנֶיךְ. בְּשֹׁמֵךְ
 צוֹר בְּמַחְתִּי. וְאַתָּה תֵּאִיר עֵינִי. לֶךְ: ° שֹׁגֵב אוֹם עִם אֲבִיוֹן. מִתַּחֲנֵן כְּדֹל
 שׁוֹאֵל. מִיַּחֲלַת לֶךְ עֲלוּיֹן. וְעֵינִיהָ תִּלְוֹאִים לֹאֵל. מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן. יִשְׁוֹעַת
 יִשְׂרָאֵל: צוּהַ יִשְׁעַ וּפְדִיּוֹן. צוּר פּוֹדֶה וְגוֹאֵל. אֶהְלֵךְ וְהוֹסַפְתִּי.
 מֶהְלֵךְ בְּרַנְנִי. לֶךְ:

סליחה

כִּי אִרְאֶה שְׂמִיךְ מַעֲשֶׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ יִרַח וְכּוֹכְבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנִים: כִּי אֱלֹהִים יִשְׁעֵי
 צִיּוֹן וַיִּבְנֶה עַיִי יִהְיֶה וַיִּשְׁבּוּ בָּהּ וַיִּירָשׁוּהָ: כִּי אֱלֹהִים שׁוֹמֵט זֶה יִשְׁפֹּל זֶה
 יִרִים: כִּי אַתָּה עִם עֵינֵי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַמֹּת תִּשְׁפֹּל: כִּי בֶךְ אֲרֻץ גִּדְד וּבִאֲלוּ
 אֲרַלְגֵי שׁוֹר: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנֵי כִּי בִשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּמַתְנוּ: כִּי גִדְלוּ עַד שָׁמַיִם חֲסֵדךָ
 וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ: כִּי רוּחֶשׁ דְּכִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנוּיִם: כִּי הוּא
 יִדַע יִצְרֵנוּ זָכוֹר כִּי עֲפַר אֲנַחְנוּ: כִּי הוּא אֲמַר וַיְהִי הוּא צוּהַ וַיַּעֲמֵד: כִּי הוּא
 יִכְאִיב וַיִּתְכַּשׁ וַיִּסְחָךְ וַיִּדְוֶה תְּרַפִּינָה: כִּי הִישַׁעְתֵּנוּ מִצְרִינוּ וּמִשְׁנֵאֵינֵי הַבִּישׁוֹת: כִּי זֶה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגֵּנוּ עַל מַת: כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת
 אֲבֵרָתָם עֲבָדָה: כִּי חֲסֵדךָ לִנְגֵד עֵינֵי וְהַתְּהַלְכָתִי בְּאַמְתְךָ: כִּי חֲסֵדךָ גִּדְלוּ עָלַי
 וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתִיָּה: כִּי טוֹב יוֹם בְּחֲצִירֶיךָ מֵאַלְפֵי בְּתוּרַיִם הַמְּתוֹפֵף בְּבֵית
 אֱלֹהֵי חֲסֵדךָ בְּאֵהְלֵי רִשְׁעֵי: כִּי טוֹב ה' לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְעַד רֹדֵד וְרוּר אֲמַתְנוּ: כִּי
 יַעֲמֵד לִימֵן אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ: כִּי יִצְאֵנִי בְּסִבּוֹ בְּיוֹם רַעַה יִסְתַּדְּנִי
 כְּפִתְרֵי אֵהְלוּ בְּצוּר יְרוּסַמְנִי: כִּי כִּגְבוּהַ הַשְּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גִּבְרֵי חֲסֵדוֹ עַל יְדָאָיו:
 כִּי לֹא בֹזֵה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוּת עֵינֵי וְלֹא הַמְּתִיד צָנִיז מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעַ אֲלוּיִ שְׁמַע: כִּי
 לֹה' הַמְּלוּכָה וּמִשְׁשֵׁל בְּנֵיִם: כִּי מִי אֱלֹהֵי מִבְּלַעֲדֵי ה' וְסִי צוּר אֱלֹהֵינוּ: כִּי
 מִרְעִים יִכְרַתֵּן וְקוּי ה' יִחַלְפוּ כַח: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיְוֹדֶךָ כִּי תִשָּׁב לֶךְ: כִּי
 סִלְעֵי וּמִצְוֹדֹתַי אַתָּה וְלִמְעַן שְׂמִיךְ תִּתְּנֵנִי וְתִגְהַלְּנִי: כִּי עֲשִׂיתָ מִשְׁפַּחַי וְדֵינִי יִשְׁבַת
 לְכַסֵּא שׁוֹפֵט צַדִּק: כִּי עַמְךָ הַמְּלִיחָה לְמַעַן תוֹרָא: כִּי פוֹדֶה ה' אֶת יַעֲקֹב וְגֵאֵלוֹ
 מִיַּד חֹזֵק מִכְּנֵי: כִּי צַדִּיק ה' צַדִּיקוֹת אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל יִחַזֵּן פָּנָיו: כִּי קָנֵאת בֵּיהֶךָ אֲכַלְתֵּנִי
 וְחִרְשֵׁת חוֹרְפֶיךָ נִפְלוּ עָלַי: כִּי רַם ה' וּשְׁפֹל יִרְאֶה וְגִבְוָה כְּמַחֲזֵק יִדְעֵ: כִּי שִׁמְשׁ
 וּמִן ה' אֱלֹהִים חָן וְכִבְדֵי יְתֵן ה' לֹא יִמְנַע טִיב לְהוֹלִכִים בְּהַמְסִים: כִּי שׁוֹמַע אֵל
 אֲכִזְנוּסִים ה' וְאַתָּה אֲסִדְּרֵנוּ לֹא בֹזֵה: כִּי תִפְאַרֶת עוֹחַס אֵינָה וּבְרַצוֹנֶךָ תִּרְוֵם קִרְנֵנוּ:
 הַשִּׁיבֵנוּ, אֵל מֶלֶךְ, וַיַּעֲבֹד, רַחֲמָנָא וְנָ, כַּמֵּן בְּלִיל רֵאשִׁינָ:

תתנה

תחנה ט"ז א"ב נלמי זל"ס

ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: בהתיצב נגדך. השמיעני בבקר חסדך. בורא קצות הארץ: גאה הבט עניי, ושא פשעי ומרעי. היושב על חוג הארץ: דבקתי בעדותיך. גלה לי אהבתך. נוטה שמים ויוסד ארץ: הושיעה עמך השבויים. וידעו כל הגוים. כי לה' הארץ: ופנה אליו ברחמים. ואל תפן לאשמים. עושה משפט וצדקה בארץ: זכור ברית אבות. ואל תפן לשובבי לבבות. השולח אמרתו ארץ: ישמחו רחומים. בהשמיעך בלאומים. ה' מלך ידגזו עמים. יושב כרובים תנוט הארץ. שוב:

טיושב

סדר גבי. צור משגבי. עת כי דרשתיך. ושבתי וקומי. ולילי ויומי. עמי מצאתיך. יה דרשני. ואל תנשני. כי לא נשיתיך. ישעך תשגבני. עזרתי היית אל תמשני. ואל תעזבני: לך עטפתי. וגם שטפתי. דמי במשכבי. עת חטאתי. על מטתי. ונעלה על לבבי. ואני כגמול. בלבב אמול. אזעק אבי אבי. אליך השיבני. עזרתי: שמעני ענני. אל נא תהדפני. רחם נא נכאב. כי אין לי אב. בלתך יחופפני. אם לא תחמול. וחסד תגמול. מי יאספני. ומי יקשיבני. עזרתי: מה זה יסברי. או מה ידבר. נבזה כמוני. אין בי מעש. להפך כעם. לבד ברית קדמוני. זכור לי חסדך. וחסד עבדך. איתן אב המוני. ואל תכזיבני. עזרתי: אני כחומר. אין לי אמר. לאמר נגדך. אם דלותי. ואם קלותי. יגדל חסדך. הפך ישע. לשבי פשע. ולי אני עבדך. עז תרהיבני. עזרתי: נכלם נחפר. שב לעפר. מתי תקימהו. נושא תוגות. מאין הפוגות. מתי תנחמהו. שברו תחבוש. עונו תכבוש. תשוב תרחמהו. וחסדך יסוב יסובבני. עזרתי: ועד אין ייחל. נאלם כרחל. שכור בלי יין. אשר כה וכה. הולך ובכה. נושא לך עין. ישאל לבבו. מתי יבא. עזרי מאין. ממך יסיבבני. עזרתי: ונמר כמ בליל ראשון:

תיקון (מעמד) ליל ששי

לך ה' הצדקה,

גמר

אדיר שוכן מעונים. אם הרבינו פשע וחטאות הזדונים. יהמו נא רחמיך אל חוקר רעיונים. אנא כי בעלונו יה זולתך אדונים. בדמעיו, סחה פשעיו. אל יושב הכרובים. כי יכתך פשוטה לקבל שבים. שבים אליך וגו':

תוכחה משם אני אברהם ברביה'ז

אתודה על זדוני. ואתחנן בהגיוני. עת לדרוש את ה'. אומר אל רעיוני. בעת זכרי את עוני. נירא נא את ה': נסוגים אם

(סדר'ע) ח"ב ג 3 תעבורה

תעבדהו. פרי חטא לא תטעמוהו. כי מאספיו יאכלוהו: יראו נא את יוצרכם, והשפילו יצרכם. מבדיל ביניכם. לבין אלהיכם. פ"ו: אל תבטחו בכספכם. אשר הוא משיא לכם. כי לא יוכל להציל אתכם: ביום לריב תביאני. צור בצדקתך שפטני. אל באפק תוכיחני: רוזה מפחד בחיים. בזכרי רדת לעינים. מי לא ייראך מלך הגוים. פ"ז: הסיתי סות אימה. בקומך למושפט לשמה. ערוך כאיש מלחמה: מבוז שבעה נפשי. על עוני וכחשי. רבו משערות ראשי: בכיתי לחטא נשמר. וגילי אבל הומר. הנה לשלום מר לי מר. פ"ח: דעיונך מאד רבה. נפשך נפש משובה. הבת השובבה: בשובך אל אדוניכי. יגלה את אזנכי. מנעי קולך מבכי: יום תוכחות ורגזות. יזכרו נפשות עליונות. לו חכמו ישכילו זאת. פ"ט: יום יקיצם משנתם. אל יזכור אדמתם. יבינו לאחריהם: זנחת במעשיך. צור אלהי מחסך. ותשכח' עושך: נגלית ונסית. אל, ובו לא חסית. שמנת עבית כשית. פ"י: ה'בן מכתו בעולו. השיבהו לגבולו. מלך ישראל וגואלו: זכמה סורה וגולה. לא תמצא בגולה. מנוח לכף רגלה: בשרה אשיב שבותך. שובי משובתך. ויש תקוה לאחריהך. פ"י:

פסוק כ'

אנא זכור הברית. בעת מראה הקשת. בדית ראשונים תזכור, לעדה הנכבשת. רחמיך דורשת. זה מעמדו ששת. אצוק מים על צמא ונוזלים על יבשת: אבי אבי רחמני. אל תבוז ענות. עני. ואל תדרוש סרחוני. ואני בכור כבחני. ואם הובי נצחני. זכור בריתך נאמני. עת נמת לנאמני. קחה עגלה משולשת: אנא לעם כרותי ברית. חן תקוה ואחרית. ופליטת השארית. בהמהך אל תכרית. אשר מדין נרעשת. וממך אין מתיאשת. רפא משובת שביה להיות נחבשת. לבאי ביהך ליל. לשפוך שיה בחיל. כעת ראות והנה איל. כהוגש יחיד בגשת. למאכלת מלוטשת:

פסוק כ"א ההס שמואל

שוגה בהבלי האוה. עורה מנומך. ופשוט בנדי גאוה. ולבוש לבוש נאוה. אולי יש תקוה. בטרם בא יומך. ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמיך: משכנת ילדותך. אהרי ראות עיניך. ובאו ימי זקנתך. ואין צדה לפניך. ולא תעור משנתך. לקול קורא באזניך. להאסף לעמך. הן קרבו ימך. ושב: ודב ממך האורח. ואתה מפשעים מלא. ואן תארח. ואן תברה. אם חמת מלך תעלה. ותחשוב להיות אורח. ואיך שמך יפלא. כי נוכע וגולה. אתה למקומך. ושב: אל תמוד כמעללי. להיקי מדה במדה. ראה כי כל זמן הבלוי. הלך טבלי תמדה. אל נא תרחק מחוללי. כי קרבו ימי חרדה. וביום דין יקימך. יבואוני רחמיך. ושב: לא תעלים ממני.

צור

סדר בליחות

צור חוקר מצפוני . פשעים גברו מני . תמחה במומי יגוני . יהי חסדך לרחמי . וגם להמול על המוני . ואם ענו בי עוני . עשה למען שמך . ושב :

טסהאניב תהו שלטה הקין

כיו ימלל גבורות ה' : ה' שם איום ונורא . שבו עולם נברא . שכן בהיות נקרא . השמים שמים לה' : מי ימלל : ה' לשבעה שמות מפורש . למדת רחמים נדרש . לכן בפברו ארש . ויקרא ה' ה' . מי ימלל : ה' מחולק לששה פנים . מוכדי ששה דפנים . מול אל מול מתכוונים . מה רבו מעשיך ה' . מי : ה' הנפרד לחמשה חצוים . הן בכתב ולשון מנויים . הודו יהללו דרי נטויים . ויודו שמים פלאך ה' . מי : ה' החזק בארבע אותות . הן לארבע שמות חרותות . הנם כרותות ועמותות . רבות עשית אתה ה' . מי : ה' קבץ אותות שלשה . קצב שש כאחת פרושה . קדושתו בכל יום ארושה . קדוש קדוש ה' . מי : טכס שם ראשון לשנים . טעם יה להאיר עינים . טפוחים בו שכל במאזנים . כי ביה ה' . מי ימלל : השיבט . אל מלך , ויעבר , רחמנא . וגו' כשאר לילות :

חנההמחם אני דוד ונחא ה'

ה' אם גדל עוני מנשוא . והסכלתי עשה . אל תבא במשפט את עבדך : נגע לבבי הבר . וחטאת נעורי העבר . גם מזדים חשוך עבדך : יגונותי גברו . ואנחותי לבי שברו . שמח נפש עבדך : דורשי רעתי עלי הגדילו . להותי יועילו . אל תסתר פניך מעבדך : ועד אן אשוע ואין משפט . מתי תעשה ברודפי משפט . כמה ימי עבדך , שוב : מושב

יום ישבתי להודות כחשי . לך נשאתי עוני קדושי . שובה ה' חלצה נפשי : יום ערכתי שיר זמרת . לך קראתי מצרת . הט אונך לי שמע אמרת . מגן ישעו מלכי קדושי . שובה : יום את עיני לך נשאתי . יום בו נחפר ונעצב באתי . רפאה נפשי כי חטאתי . העבר מעלי ומחה כחשי . שובה : חמלהך אל אשר נפלאתה . איהל במצור ובצרתה . ובאמור זרים אין ישועתה , חלקי ה' אמרה נפשי . שובה :

תיקון (מעמד) ליל שביעי

לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים וגו'

(גמר)

לך ה' הצדקה . שדי אומר ועושה . מחה פשעי . וחיש ישעי . בששת ימי המעשה : אל ראשון . בראשון . היה מעוז לי ומחסה : ובשני . דרשני . ועל אויבי הנשא : ובשלישי . זרה כחשי . ואות לטובה עמי עשה

עשה: וברביעי. במי דמעין. חטאת נעורי המסה: ובחמישי. ובששי.
הצליחה אשר אעשה: ובשביעי. אל רועי. אורך עלי תנסה. כן
יהיה רצון ה', השם רכובו עבים. כי ימנך בו:
חזכה מיום ע"א ב' כפול עד ט' ומע' עד ת'

נחמתי על זדוני. ונכלמתי מעוני. ואיך ארימה פני. פ"ז: אקרא
לעוז מעותי. ותועה אשר עשיתי. אנה אוליך את חרפתי:
בעט ברזל מפעלי. חקוקים כל מעללי. במגלת ספר כתוב עלי:
גבר פניו רעו. כי מאל לא זעו. גם הכלם לא ידעו. פ"ז: ד' בר אין בלשוני.
כי הן לפני קוני. דברי עונות גברו מני: הלב סודו ישגה. ובלשון
צדק יהגה. הנה הסכלתי ואשגה: ועיני נוער ישנים. הקיצו ימי
זקונים. וישוב בבשת פנים. פ"ז: ז' דונים עשה הסכלתי.
ויום אותם שכלתי. חחלתי ונבהלתי: חנון שחוח באתי. מתודה
קראתי. חטאתי וישר העויתי: טפש לבבי בכסלו. ולא בן כי פח
לרגלו. טמון בארץ חבלו. פ"ז: עיני דמעה תפכה. ואל הבטח
ותחכה. על ה' ובכה תבכה: פנה נא נורא ואיום. ובשר מיחל
לפדיום. פתחתוך היום: צור נפשי עם רצוים. תפקוד וברים נקיים.
צרודה בצרור החיים. פ"ז: קודרת במפעלה. באורך תאיר אפולה.
קרבה אל נפשי גאלה: רשעה בים השלך. ועם בני אלים תהלך.
דואי פני המלך: שום תשימה למולוי. בגן עדנו מאלוי. שמור
לבעלוי: תום יהיה לה למחסה. ומחוד מאורו מכסה. תחת
כנפיו תחסה:

פוסק כ"ב ע"ס אג"ה נה"י בל"ס

שומע תפלה שמע את קולנו. לעניינו תביט ותפנה אלינו. במהרה
תשלח מבשר לגאלנו. ומעשה ידינו כוננה עלינו: ארך
גלותנו. וקצנו נמשך. הדרנו יצא. ואורנו חשך. נפלנו ביד
עז וגם אשור וששך. נשכנו תנין בלא לחש ישך. כחני הכשיל
והכביד עולנו. ומעשה: גאון עוזי נשבת ומשושי נעדר. ופעתי
חוללה ומאורי קדר. הביאני במסגר יטור נפיש וקדר. רוחך יערה
אל בכח נאדר. ותלקוט שושנה מבין קרן חדרך. וינץ הרמון
ופתח הסמדר. חשוף זרועך והשב את שבות אהלינו. ומעשה:
הדר צניפת יהודה וציצת אפרים. תכונן בהר ציון ובהר צמרים.
ותמליך נין עובד ונכד שחרים. ותשיב גבול חורן ובארות וסברים.
ותרים שוכבי בין תנור וכירים. ובת פוצי תשובב מארם נהרים.
ועל אדום ופלשת נשליך נעלינו. ונעשה ידנו כוננה עלינו:

פוסק כ"ג חמ"ס שם טוב

שחרתי ברננה. שמך עומד זבולה. חי אין לו ראשונה. ואפס
אחרית ותכלה. הגיגת לבי בינה. אדיר על כל נעלה.
תפלתי

תפלתי האזינה . אלהי יעקב סלה : °מה בצע בדמי . כי ארד שחת וחבלו . היודה עפר מלכי . ואם יגיד מהללו . היגיה את השכי . הבא ממאפלו . הושעני אל . ולא ארד אבל שאולה , הפלתי : °נפח חוג בידו . וכל נברא מעבדיו . ופישוט היום ידיו . לקבל תפלת ידידיו . ויחון את כל עבדיו . וירחם כחסדיו . על עמו ועל עבדיו . ואל ישוּבו לכסלה . תפתי : °ואם שכח חנות אל . או ברית עבדו נאר . כי דל ישראל . ומטובו לא נשאר . איה נא הגואל . תמיד ובו יתפאר . ה' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה . תפתי : °בושתי מטומאתי . נטמאתי בדור ודור . מעבור לך תפלתי . אל נא בערך תגדור . ורשעתי וחטאתי . ורוץ לבי תעדור . כיום אתמול כי יעבור . ואשמורה בלילה , תפתי :

פזמון כ"ד

במוצאי שבת תהלות תצמיח . לבן בנך בכורך ברכה תניח . כעין שרשו שתול ופארות משליח . וכל אשר הוא עושה ה' מצליח : במוצאי שבת בצל ירך נחסה . מעשינו תכונן בששת ימי מעשה . ביום ראשון היה לנו למחסה . וביום השני פשעינו תכסה . וביום השלישי לעזור לנו תשנית . וכל : כמו בטחנו בך ישועתך תשלח . וביום הרביעי עץ יבש תשו לח . וביום החמישי . עון עמך תסלח . וביום הששי אשר נעשה נצלח . וביום השביעי לנו תרויח . וכל אשר :

סליחה

כי אראה שמך וגו' פאוקים המתחילים כפי כמו כלל המשי עד וברצונך תרום קרננו : השיבנו , אל מלך . ויעבר , רחבנא :

תחנה פ"א ב גויה נ"ס

ה' . אודך ה' בכל לבבי . ואכבדה שמך לעולם : °אליך כסיתי . בך ה' חסיתי . אל אבושה לעולם : °בכל לבי דרשתיך . ענני יום קראתיך , ואתה מרום לעולם : °גמלני חסד בטובך . כי בטחתי בך . אלהים חיים ומלך עולם : °הפלא נא חסדיך . לגוע ידידיך ועבדיך . ה' חסדך לעולם : °והקם להם הגיוניך . כמכתב חזיוניך . ודבר אלהינו יקום לעולם : °ודוני אם עצמו וגברו . ואם עוני ראשי עברו . זכור רחמיך מעולם : °יסד מקדשך ובנה עירך . ובהיכל דבירך . יהי כבוד ה' לעולם , שוב :

מיושב החוס יוסף

יומיו וליליו . אהים בחילי . אל אל אלי . שמחת גילי . אערוך תפלות . לעושה גדולות , עד אין חקר . ה' בקר . תשמע קולי : °זכמה אויבי עלי יעתיר . ואת פנוך מני תסתיר וודון תכלה בהרון וחיש תעקר . ה' בקר : °סמר בשרי מפחדך . כי רבו פשעי נגדך . סעפים רשעו . גער ואל ישעו . בדברי שקר . ה' בקר : °פשעי עלומי . פח לפעמי

לפעמי . ועל רוב אשמי . אש בעצמי . שבירי הרפא . עתידות צופה .
 כליות חוקר . ה' בקר : °במוקשי תאוה . נלכדה רגלי . שמתו לדאבה .
 נפשי בכסלי . העבר פשעים . משבר סלעים . והרים עוקר . ה' בקר . וגו'
 כשאר לילות :

תיקון (מעמד) ליל שמיני

גמר

לך ה' הצדקה : שדי רוכב כרובים . אשר מלאכו רוחות . משרתי
 אש ולהבים . ורוכב ארבע חיות טהורים מאוד חצובים . עוטה
 אור כשלמה . וחתולתו עבים . והוא סומכם ותומכם . כי בשם קדשו
 נצבים . שעה תפלה ותהלה מפי השובבים : טוב לקיו ולמיהליו .
 ומטיב אשר לו קרובים , בחסדך היה נא לנו כמאז אלהים קרובים .
 כי ימנך , שבים אליך בכל לב וגו' :

תוכחה חסד אברהם עזרה חיק

יִשְׁנֵי לב מה לכם . לא התבוננו בכם , איך היתה ראשיתכם . ומה
 יהיה אחריתכם . את נפשכם . ראשונה בינו ובאחרונה ,
 ותדעו מי בוראכם . ותחווהו מבשרכם . °בכם תבנית עולם . דמות
 הדברים כולם . ותחת ידו נפשכם . והחיה אשר בקרבכם . פ"ז :
 °ראשכם בית משכנו . ובמוח ארמונו . ובגויתכם נשמה . כמו מלך
 באדמה . °הצופים עיניכם . והשוערים אזניכם . °משרתים הם ידיכם .
 והנערים רגליכם . °עליכם שר השכל . ובכם יצר נוכל . והכבד למאכלכם .
 והכליות לתאותכם . פ"ז : °זה כל יסוד וכל בנין . להועיל הוא ולענין .
 וארבעה יתקוממו . זה את זה ילחמו . °ראו בנוח חום לבבכם .
 יצא ויברח מכם . העליות נשפלו . והבתים נפלו . °הגויה תשאה .
 ובו תולעת נראה . והמלך ביום צאתו . לא ישוב עוד לביהו . פ"ז :
 °חיים בשכל אתם . ותהיו אם לא ידעתם . כבהמות נהשבים . והמתים
 הם טובים . °זכרו זאת והשכילו . ולדעת הואילו . רוחכם מי יביאנה י
 ומי זה יוציאנה . °קהו כלי הלב ותראו . הדברים איך נבראו . והבינו
 הבורא . מי כמוהו מורה . פ"ז :

פומן כ"ה תאס שמואל

°שח לבי . תוך קרבי . למשפט בקומך . יום חובי . יענה בי . וקדמוני
 רחמך . פנה אלי . וחון עלי . ועשה למען שמך . כי שמך נקרא
 על עורך ועל עמך : °ממעשים דלותי . ומפשעים מלאתי . לזאת
 אבכה . בלב נדכה . ועליהם הודיתי . חטאתי רשעתי . וגם ישר העויתי .
 לדל שואל . פנה האל . ויכמרו נחומך . כי שמך : °ואני בך בטחתי .
 פנה יה מזבולך . ראה צורי . כי סברי . בך שמתו . ועליך . נקני .
 וזכני . ברוב עצמך וגדלך . לבקר בהיכלך . ולחזות בנעמך . כי שמך :
 °אליך נשאתי נפשי ולבי ועיני . ממעונך הבט נא וקרב קץ פדיוני . ונהלני
 והעלני . לציון עיר ארמוני . זכרני ה' ברצון עמך . כי : °לעם צועקים
 באשמורה

באשמורת. אשר מסרתם ביד לוחם. עורר הטלתך. ואל באפק
הזכיהם. זכור להם ברית אביהם. יום למשפט תקחם. ושוב
ורחם והנחם. על הרעה לעמך. כי שמך :

ססחאניב

מִי ימַלֵּל גְבוּרוֹת ה' : ה' שֵׁם אִיוֹם וְנוֹרָא . שְׁבוּ עוֹלָם נְבֵרָא . שְׁכַן
בְּהִיּוֹת נִקְרָא . הַשְּׁמַיִם שְׁמִיִּם כְּה' . מִי ימַלֵּל : ה' לְשִׁבְעָה שְׁמוֹת
מְפֹרָשׁ . לְמַדַּת רַחֲמוֹם נִדְרָשׁ . לְכַן בְּכַבּוּדוֹ אֲרַשׁ . וַיִּקְרָא ה' ה' .
מִי ימַלֵּל : וְגוֹמַר אֲדַוּוּ כְמוֹ שְׁמֹנוֹ לְמִילָה בְּלִיל שְׁשׁ :

סליחה

ברגע

קָמָן עֹזְבְּתִיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבָּצְךָ : בְּשִׁצְף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פְּנֵי רַנַּע
כִּמְךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ אֲמַר גּוֹאֲלֶךָ ה' : כִּי הִרְרִים יְמִישׁוֹ וְהִגְבַּעוֹת
תְּמוּנָתָהּ וְחֲסִדִּי מֵאַתָּךְ לֹא יִמָּוֵשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִכּוֹט אֲמַר מְרַחֵם ה' : זְכוֹר
רַחֲמֶיךָ ה' וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלֹם הִבֵּה : רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה' כַּמְשַׁפֵּיךָ חִינֵי : חֲסִדִּי ה'
כִּי לֹא תִמְנָע כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו : חֲסִדִּי ה' אֹכֵז תְּהִלּוֹת ה' כַּעַל כָּל אֲשֶׁר נִמְלְנוּ
ה' וְרַב טוֹב לְבוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִמְלַם כְּרַחֲמָיו וְכָרֹב חֲסִדָּיו : טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו
עַל כָּל מַעֲשָׂיו : כְּרַחֵם אֲב עַל בְּנֵים רַחֵם ה' עַל יִרְאָיו : חֲנּוּן ה' וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ
מְרַחֵם : חֲנּוּן וְרַחֲמוֹם ה' אֵיךְ אֲפִים וְגַדֵּל חֲסִד : רַחֵם וְחַנּוּן ה' אֵיךְ אֲפִים
יִבֵּ חֲסִד : וְהוּא רַחֲמוֹם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחָת וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב כָּל
חַמְתּוֹ : אַתָּה תִּקּוֹם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לַחֲנֹנָה כִּי בֹא מַעֲזֵךְ : אַתָּה ה' לֹא תִכְלֹא
יַחֲמֶיךָ כַּמְנֵי חֲסִדֶךָ וְאַתָּה תִּמְסֹר יְצִירְתִּי : אֵל הַזְּכוֹר לָנוּ עֲנוּת רַאשֻׁנוֹנִים
כְּהַר יִקְדָּמוֹ רַחֲמֶיךָ כִּי דְלוּנוֹ מֵאֵד : תַּנְּנֵי אֱלֹהִים כַּחֲסִדֶךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מִתָּה פִּשְׁעֵי :
הַבֵּט מַשְׁמִים וְרֵאה כּוֹזֵב קִרְשֶׁךָ וְהַפְּאַרְתֶּךָ אִיהַ קְנֵאתֶךָ וְגִבּוֹרֶתֶךָ הַסּוֹן מַעֲד
רַחֲמֶיךָ אֵלֵי הַתְּאֵפֶק : כִּה אֲמַר ה' הִנֵּנוּ שֶׁב שְׁבוֹת אֱהִי יַעֲקֹב וּמִשְׁכַּנְתּוֹנוֹ אֲרַחֵם
וְנִבְנֶנָּה עִיר עַל תְּלָה וְאַרְטָן עַל מַשְׁמָנוֹ יִשֵּׁב : כִּי יִרְחַם ה' אֶת יַעֲקֹב וּבַחַר עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנְחֵם עַל אֲרַמְתָּם וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וּנְסַפְּצוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב : וְאַרְשֶׁתֶיךָ
לִי לְעוֹלָם . וְאַרְשֶׁתֶיךָ לִי בְצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים : יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבוֹשׁ
עֲנוּתֵנוּ וְהַשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יִם כָּל חַמְאָתָם : תִּתֵּן אֲמֵת לְיַעֲקֹב חֲסִד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָמוֹ מִיְמֵי קֶדֶם . הַשִּׁיבֵנוּ , אֵל מֶלֶךְ , וַיַּעֲבֵר , רַחֲמָנָא וְג' :

הַחֲנָה חַמֵּס יַעֲקֹב שִׁיעַ

ה' יַעֲרֵבוּ לְפָנֶיךָ דְּבָרֵי תַחֲנוּנִי . בִּקְרָאֵי בְּהַגְיוּנִי . בַּעַד הַמּוֹנֵי . ה'
שְׁמַעַה בְּקוֹלִי : עֲנֵי אֲנִי מְנוּעַר גּוֹע , נִכְשֵׁל בְּגִלוֹת . מֵאִין אִילוֹת .
עִיף וְיוֹנֵע . בְּצַר לִי אֶקְרָא ה' וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּע . יִשְׁמַעַ מֵהִיכְלוֹ קוֹלִי :
קָמְתִי לְהַיְהוּדוֹת עַל מַעֲלֵי . וְלִהְיִיד צְרוֹת לְבָבִי וְחִילֵי . ה' קְרֵאתֶיךָ
חֹשֶׁה לִי . הַאֲוִינָה קוֹלִי : בְּיוֹן גְּלוֹתֵי שְׁבַעְתִּי . וּבֵאִין אִילוֹת בְּעוֹלוֹי גַּעְתִּי .
מִבְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעַתִּי . שְׁמַעַת קוֹלִי : שִׁמְמָה דְּמַעַתִּי בְּנֹאדֶךָ . לְדַמַּעַת
הַעֲשׂוֹקִים בְּנֵי עַבְדֶיךָ . וְהַסְתִּירֵם בְּסִתְרֵי יוֹדֶיךָ . כְּהַרְיִמֵי קוֹלִי : עַד
מִתִּי אֱהִיה רַעֲב וְצָמָא . לְשִׁמּוֹעַ דְּבַרְךָ הַסְתִּיתָם זֶה כְּמָה . עַרְב וּבִקְרָ
וְצַהֲרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה . וַיִּשְׁמַעַ קוֹלִי . שׁוּב :

שְׁחַד

מירשב תחום שלמה

°שחר קמתי . וגם נכלמתי . לשאת לך פני . בך חסיתי . ולא כסיתי .
 פשעי וזדוני . כי ידעתי . וגם שמעתי . אלהי עולם ה' . בנתה
 לרעינו . ה' מלכנו . הוא יושיענו : °לך צופיה . בת הומיה . מבית
 מגוריה . תשחה ערפה . תפרש כפה . תקח אמריה : עניה תפנה ,
 ביתה תבנה . נפרצו גדריה . על רוב פשעינו . ה' : °מלך מקשיב . מתי
 תשיב . צפור גרשת . נא אל תבוה . ענות עני זה . כמה נששת .
 בעבור ידידיך אתה גוים הורשת . ותטענו . ה' : °היום תגאל . אביון
 ישאל . גואל חסדיך . אם ענה בו . רוע לבבו . הנו בידך . קח
 שועתו . וגם דמעתו . שיטה בנאדך . אלהי ישענו , ה' מלכנו : ותגבר
 כט בשאר לילות :

תיקון (מעמד) ליל תשיעי

גמר תחום שלמה

לך ה' הצדקה , °שדי עולם סובל . לבן נכנע לפניך אנוש דומה
 להבל . °מראשיתו שמהה וגם אחריתו אבל . °הלא פתאום יהי
 נגדע וישבר כמו נבל . מחה פשעו אשר עליו אחוז ציד וגם חבל .
 בטרם יעופף כעבים . יום ימתקו לו רגבים . כי ימינך :

תוכחה מסוס אני משה אבן עזרה הקטן

התבונננו ונדעה . כי נלכה ונסעה . לא זאת המרגעה , °אשרי אישים
 שתו . בלבבם כי יוכתו . וברגע שאול יחתו : °נסכים יקרה
 נגע . מלכים עת ופגע . ישובו יבושו רגע : °יום לכלה וחרץ . יקום
 שוכן שמו ערץ . למען הרגיע את הארץ . פ'ו : °מושלי שכל ודעים . אשר
 פחדו מרשעים . וחרדו לרגעים : °שימו על לב חקר . כי תבל ענן
 בקר . ועד ארגיעה לשון שקר : °הבדלו בחייכם . מתאות גופיכם .
 ותמצאו מרגוע לנפשיכם . פ'ז : °אולתי אזכרנה . ולו בדמעי אמחנה .
 ולרגעים אשקנה : °בחובי לבי נמס , כי הר חטאים עומס . עורי רגע
 וימאס : °נכלי עולם פגע . ולשיש בהבלו יגע . ושמחת חנף עדי רגע :
 פ'ח : °עציבה חטא הכניע . ולה בגלות הניע . ובגוים ההם לא תרגיע :
 זכרי יוצרך ושוטי . מה תשתוחזי ותהמי . הרגעני ודומי : °רחמו
 יחלי בקצפו . אם יסער ים זעפו . כי רגע באפו . פ'ט : °הדר קדש בו
 עלית . ומיום מנהו גלית . אך שם הרגיעה לילית : °קול האל להושיעו .
 קורא ודגל ישעו . הלוך להרגיעו : °טרם תקרא עניתיך . ובימין צדקי
 תמכתך . ברגע קטון עזבתיך : °נפוציך אושיע . ומוניך ארשיע . ומשפט
 לאור גרים ארגיע . פ'י :

פוטון כ"ו תחום שמלא

°שבונות בבור עלטה . דלים וכואבים . ידם מאד מטה . בינות
 אויבים . שור יה והביטהי . לכפר חובים . כי ימינך פשוטה לקבל
 שביט

שבים: *מה אנחנו בתכל. הלא גוש עפרים. נולדים לסבל. רוי מרורים.
חיינו הבל. וימינו קצרים. חמול כי גרים אנחנו ותושבים. כי:
*לסובלי פחדך. בלבב נענה. בצלצלי חסדיך מעולם. תבנה. ועם
כת תמימיך. אותם תמנה. צור במספר מונה. הכוכבים. כי: *אן
מפחדך. רוכב ערבות. נברח מנגדך. ביום דין וריבות. גמלנו כחסדך.
חוקך לבבות. הגומל לחייבים טובים. כי יסגך:

פומח כ"ז חמט יצחק ה"י

יְרֵאָתִי וּנְבִהַלְתִּי. ורעד מלאו מתני. מימים נגאלתי. בהם בדמי
עוני. בים הטאי צללתי. ברפש ובטיט זדוני. ירחי שוא
הנחלתי. ולילות ריק מניני. ולאל שמו חללתי. איכה אשא פני.
אך סליחה שאלתי. והרביתי תחנוני. לך ה' הוחלתי. אתה תענה
ה': *צל עובר כל ימותי. וכציון נוכל חלדי. רק הבל מזמותי.
וחרדת מות נגדי. ופטרונות חלומותי. שבר וקבר לצדי. ומסום
נוסם עצמותי. תולע אוכל גלדי. ובפקודת אשמותי. מה צדקי
ומה חסדי. אתה מבין פחדי. המביט צפוני. לך: *חרדות לבשו כסלי.
ולבי בקרבי חמרמר. בחשבוי כל מעגלי. בשרי ועורי סמר. ואסון
קורא אלי. כוסו לשותו ימר. אם תפקוד מעללי. ותשים עלי
משמר. ואם תמוד כמפעלי. מה אדבר ומה אומר. כל תגמולוהי
עלי. מה אשיב לה'. לך: *קרבו ימי הפקודה. ושלום פועל אדם.
הזמן שש לחרדה. לאשר עפר יסודם. והוא כשחל ערה. לחתף
יחתוף כבודם. והמצבה עדה. תעיד על מעבדם. ולו יכינו צדה.
לדרך נודם בעודם. אודה ואתן תודה. על פשעי לה'. לך: *הישירו
הנתיבות. וסלו סלו המסילות. כוננו המחשבות. ביהרון וכשרון.
פעולות. הכניעו הלבבות. והשפילו מהתלות. נגינות ושירות ערבות.
ושבחות ותהלות. ערוכות וערבות. קולו בנועם תפלות. יחד בנים
ואבות. ונשובה עד ה'. לך: *וכו:

סליחה

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבַחֲדָךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבִמְשֹׁב
לְצִים לֹא יָשָׁב: אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דָרֶךְ הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת ה': אֲשֶׁרִי נִצְוִי
עֲזוֹתַי בְּכָל לֵב יִדְרֹשׁוּ: אֲשֶׁרִי יוֹסִיבִי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם
שָׁכַח לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁה' אֱלֹהָיו: אֲשֶׁרִי אָרַם עוֹ לוֹ כֵךְ מַסִּילוֹת בִּלְבָבָם:
אֲשֶׁרִי אִישׁ יָדָא אֵת ה' בְּמַצּוֹתָיו חֲזָן מֵאֵד: אֲשֶׁרִי הִגְבִּיר אֲשֶׁר שָׁם ה' מְבַשְׁרֵוֹ
וְלֹא פָנָה אֶל הַרְבִּים וְשָׂמִי כּוֹב: אֲשֶׁרִי הִגְבִּיר אֲשֶׁר חִסְרָתוֹ הִיא וּמִתּוֹרַתְךָ
תִּלְמַדְתִּי: אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרֹו שִׁבְחָךְ עַל ה' אֱלֹהָיו: אֲשֶׁרִי הִגִּי אֲשֶׁר ה'
אֱלֹהָיו הָעַם בָּתַר לְנַחֵלָה לוֹ: אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְחִקְרֵב יִשְׁבֹּן חֲצִירֶךָ נִשְׁבַּעָה בְּשׁוֹב
בֵּיתְךָ קְדוֹשׁ הַיְכָלְךָ: אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעַת ה' בְּאוֹר פִּנְדֵי הַיְלָכוֹן: אֲשֶׁרִי
מִשְׁכִּיל אֶל הַל בְּיוֹם רַעַה יִמְלִצֵנו ה': אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִשְׁעַי כְּמִי חֲטָאָה: אֲשֶׁרִי אָרַם

לא

לא יחשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה : אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלהותי
יום יום לשמור מצוות פתחי : ה' צבאות אשרי אדם בוסח בכ' : ה' צבאות
עכנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : ה' אלהים צבאות שמעה תפילתי האוינה אלהי
יעקב סלה : ה' אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונוסעה : אלהים צבאות שוב
נא הבט משמים וראה ופקוד נפן זאת : נואלנו ה' צבאות שבו קדוש ישראל :
השיבנו , אל מלך , ויעבור , רחמנא ונ' :

תחנה תתס דוידן

ה' דל כבודנו . ומטה ידנו . ונפשנו עד מאד נבהלה : ומשנאינו
יחד נועצו . וירעצו וירוצצו . שארית סודה וגולה : יום יום ידכאונו .
ועונינו כרוח ישאונו . וכמעט היינו כלה : דכיתנו בבור תחתיות .
בלעונו פריצי חיות . מבענו ביון מצולה : נחתנו למורשה . הראית
עמך קשה . השקיתנו כום תרעלה , שוב :

מיושב

היכל ה' ומקדש הדומו . גלה כבודו ונפזר עמו . וממרחקים ידרשו
שלומו . וישתחוו לו איש ממקומו : גולים במערב בכוש ומצרים .
מגמת פניהם ירושלים . נגד אביהם בשמים . לעמוד לשרתו ולברך
בשמו . וישתחו : אובד בעילם ונדה בשנער . לדרך ארצו פיהו יפער .
מבין שני זאבי יער . ומתוך צער . יתויקו בתומו . וישתחו : גלות
ציון אשר בספרד . בערב מפורד ובאדום מפורד . לפאת מקדש
יתר ויחרד . לבבו כגמול עלי (חיק) אמו . וישתחו : שופך תחנה
צור מתעלם . שמעה חרפות יושב כאלם . בשוב שבות ציון היה
כחולם . ובהקיצו אין פותר חלומו . וישתחו : מתי אקרא ואתה תרצה .
ואת משפטי לאור תוצא . וידוע יום תציל ותפצה . אמת כי רוצה .
ה' בעמו . וישתחו : וטמר כשאר לילות :

תיקון (מעמד) ליל עשורי

[גמר] תתס לוי הקטן

לך ה' הצדקה . לובש מלבוש צדקה . ונורא על כל סביבו המדבר
בצדקה . יושב על כס משפט אל נקדש בצדקה . הרשעתי
לפניך ומה יש לי עוד צדקה . קצרתני עולה כי לא זרעתי צדקה .
טוב ומטיב הדרש לי ועמי עשה צדקה . נקני מעון וחטאתי מחה
כעבים . כי ימנך וכו' :

תוכחה תתס אני יוסף

שובו שובו ונחפשה דרכינו ונחקורה . לפני בוא יום ה' הגדול
והנורא : אימתה אחזתני . ורעדה לקחתני . פלצות בעתתני :
נפונותי ונדכיתני . בזכרי אשר העויתי . נהייתי ונחליתני : יום אשר
יקרא אלי . להראות לי מפעלי . במגלת ספר כתוב עלי : יום ענינו במשפט
יביא

סדר מליחות

יביא . גופי ונשמתי בי . וירא ויריב את ריבי : מה תענה או לשוני .
 עת יעשה חשבוני . מה נאמר לאדוני . פ"ז : °וגוף ונפש כמעניהם .
 וריבון על עוניהם . למען בשת פניהם : נשמה תיחד תשובה . אלהים
 לי הקשיבה . כי כאשר עזובה : בגוף טמא עובתני . ובמסגר נתתני .
 למה זה שלחתני : שלחתני ממעל . לאדם מועל מעל . והוא בן בליעל .
 פ"ח : °סח הגוף בקול בני . תכוב נשמה לא כי . חף אנכי : אמת
 לולא הנשמה . לא פעלתי אשמה . לא עשיתי מאומה : דיון אמת
 תן גמולה . ושלם לה כפעלה . ככל אשר עשחה עשו לה . פ"ח : °פקוד
 יפקוד עליהם . רוע מעלליהם , לא יחוס עליהם : זכור לנו בחמך .
 ואל תדין בזעמך . עשה למען שמך : קדוש לטוב זכרני . ויום למשפט
 תועידני . אל באפך תוכיחני . פ"ח :

פומון ב"ח חוס שמעון סרס"ז

°שמשוני דמעותי ונגרו עלי עיני . °מדורת להבי תגדל בעת תעל
 ברעיוני , °עונותי בעת אזכור בבשת יפלו פני . °ואומר על
 עוני . °נפלה נא ביד ה' : °מחילה איך אהי מוצא . ואלו יחזה
 ארחי . ויום חשבון ויום עברה . יקימני בעל כרחי . ויגיה
 לי פעולות המסותרים ומה שיחי . ולא ימצא לבד חובי . ורוב טרי
 ומדוחי . אהה גם הה אזי אזעק . וארים קול במר צרחי . ואראה
 אש מלהמת יחידתי ואת רוחי . ואת כל זאת הכינותי והעזתי את
 מצחי . ופשעתי ועויתי והרשעתי בכל כחי . ושכחתי חרון אפו ביום
 אעמד בחשבוני . ואמר : °רעדה אחזה גופי . ובשרי טאד סמר .
 בזכרי יום נקמה . הה ליום חושך ורע ומר . ומה אעשה ומה
 אען . ומה אשיב ומה אומר . ויצר רע וכל זונה אשר עבר עלי
 משמר . ועשה תועבות ויצרו . ועד הנה לא גמר . ובעבורו אני
 אשתה כוס חמה ויין חמר . אלהי חוס עלי נוצר וקרוץ מעפר חמר .
 והטה אונך אלי וקח שועי ותחנוני . ואמר : °סליחה איך תהי לי .
 חטאי גדל ועלי קם . ומחר גוף וגם נפשי שניהם ילכו ריקם . והשופט
 כמעשיהם אז ישיב אל חיקם . ולא יועיל מעט חסדם ולא יזכר צדקם .
 למען כי מעט הוא ועליהם נעלה עשקם . ולא שעו ולא שבו ליוצרים
 עד מלאת ספקם . וחשבו כי אדמה זו לעולם היא מנת חלקם .
 ולא חשבו יום חמת גבר לא יחמול ביום נקם . לזאת אתחל ואתחלחל
 ואימה אחזה מתני . ואמר : °יהי נא חסדך עלי כאמרתך והודך
 ורחם נא ואל תפקוד עון עבד עבדך . ושור עניי ורוב חליי . ושים
 בכיי בנאדך . ואם גברו עונותי . גדולים הם חסדיך . ואיך תצרף
 יחידתי בלהב אש יקדך . הלא תעשה למענך ובעבור שם כבודך
 ואנכי ונשמתי הלא מחר בידך . רצה שיחי ושועתי לך תבא ועדיך
 ושובבני בעודי חי בטרם יברחו שני . ואמר :

קרוב

מסתאניב סמוס אברהם חוק

קרוב ה' לנשברי לב: °אפיל תחינתי לפניך • אולי אמצא חן בעיניך • ותהיינה קשובות אזניך • לאדם מערכי לב • קרוב: °באמת אבי עניתי • על עברי חוק צויתני • במקל אף הכיחני • ושבט לנו חסר לב • קרוב: °רחש לבי ורעיוני רודים • אם ירדתי ממדרגות גבוהים • מגני על אלהים • מושע ושרי לב • קרוב: °הן כמעט קט כליתי • לקאת מדבר דמיתי • ככוס חרבות הייתי • כיונה פותה אין לב • קרוב: °מגדל שברי אמרתי • מארץ הים נגורתי • לאויב לצמיתות נמכרתי • נשכחתי כמת מלב • קרוב: °חוק ידי נדהמים • והחיה לב נרדמים • כולם לישנים נדמים • ואין איש שם על לב • קרוב: °זכור בשפלי וגאלתני • קניתי לעבד ונחלתני • על אשר יחלתני • תוחלת ממושכת מחלת לב • קרוב: °קבל שועת נדכאים • להגיל תחנתם לפניך באים • ויהיו מביתך יוצאים • שמחים וטובי לב • קרוב:

מליחה

אתה ה' לא תכלא חמך מצני הסך ואמתך תסד יצוני: אתה ה' לשלם השב ככאך לזור ודוד: אתה ה' לעולם השב וכך לזור לזור: ואתה ה' מן בעדי כבדי ומרים ראשי: ואתה ה' אל תרזק אילותי לעזרתי חוסה: אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירושת ידאי שמך: אתה בקעת מעין וגאל אתה הנכשת נהזת איתן: אתה נדוי מבן מכוזר על שדי אמי: אתה דכית כחלל רוב בודע עוף פורת אויבך: אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עוף: אתה הוא ה' לבדך: אתה הצבת כל גבולות ארץ קץ וחורף אתה יצרתם: אתה הוא ושנתך לא יחבו: אתה הוא מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: אתה הוא מלכי אלהים צוח ישועות עקב: אתה ידעת חרפתי ובשרתי וכלמתי נגד כל צוררי: אתה ידעת שבתי וקמי בנתה לרעי כרוזק: אתה טונת משרים משפט תדקה ביעקב אתה עשית: אתה משל בנאות הים בשוא גליו אתה השבתם: ואתה מרים לשלם ה': אתה נרא אתה וסי יעמד לפניך כאז אפך: אתה סתרי לי כצר הצרני רני פלמ המוכבני מלה: אתה עשית את השמים ואת הארץ: אתה פודרת בעוף ים שברת ראשי הנינים על הים: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: אתה רצצת ראשי לוחן התננו מאכל לעם לציים: אתה שמך ה' לבדך עלין על כל הארץ: אתה הקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מעד: בונה ירושלים ה' נדוי ישראל ינס: השיבנו, אל מלך, יעבד, וחמנא:

תחנה סמוס אני אברהם ק"

ה' אליך אתק סרוב תלאות. ה' אלהי צבאות. עד מתי עשנת בתפלת עמך: °נתחני לאויבי למשיסה ולרצח • למה ה' תשכחני נצח • ולמה יחרה אפך בעמך: °יחיד הביטה ממעונך • ובמה יודע איפא כי מצאתי חן בעיניך • אני ועמך: °אם לא בלכתך עמנו • והיית משגב

משגב לנו • גאלת בודוע עמך : בי ה' מה אומר • כי אויבי הכביד
 עולי וצרי יחאמר • שפוך עליהם זעמך : רחום מתי תשמידם • זכור
 עדתך קנית קדם • נחית כצאן עמך : האירה פניך על עבדך •
 הושיעני כחסדך • יחד לבבי ליראה את שמך : מחה כעב פשעני •
 ועון מרינו ובצענו • וכפר על חטאתינו • למען שמך : קרב קץ
 פדותי, אלהי צבאות • כי רבת הייתי, לחרפה ולאות • לא נכחד עצמי
 ממך : נאור בך חסיתי • אל אבושה לעולם • ואל ישוב דך נכלם •
 עני ואביון יהללו שמך • שוב :

מיושב חתום משה קטן

מרום איה חסדיך • נשבעת לחסדיך • שובה ה' עד מתי והנחם
 על עבדך : שובה לעדר וצאן טרף • נתחו בפי עובדי טרף •
 הצל פליטיו ואל טרף • ידיך מעבדיך • שובה : הווים בשבים ונרדמים •
 עורר סודות עולמים, חוס נא ונחם שוממים • ודבר על לב עבדיך :
 טובה : קומם והצב גבולך • ובנה מכון בית זבולך • וישע הדרך
 ופעלך • וראה על עבדיך • טובה : טבוע במי חרונוך • דל הוא וחדד
 לדינך • יזכה וייקר בעיניך • נפשי ונפש עבדיך • טובה : נשוא חטא
 מגואל ואם חרחק • וקרב בקראו ואל חרחק • וזכור לאברהם ליצחק •
 ולישראל עבדיך • שבה : אם עוננו זנ' :

תיקון (מעמד) ליל אחד עשר

[נמר] חתום יהודה

יוצרי וצור ישועתי • תבא נא עדיך • המיתי ודמעתי • שימה נא
 בנאדך • ושור כי אין לאל ידי ואל טרף ידך • דרשני
 בקראי באשמורות לנגדך • שמעה קולי בשיחי • הפלא נא חסדיך •
 ובדטעי • מחה פשעי • ואם המה בכתובים • כי ימנן זנ' :

חוכחה חתום אברהם

הנשכמה לך • והגוף פעלך • צור אשר אין דומה לך • חוסה על עמלך :
 בהסד אלהים ינחם • איש חטאיו הניחם • ועת יזכרם יתנחם •
 ומודה ועוב ירוחם : אל ישיאך יצרך • כבודי • ורע לא יגורך : תמיתנו
 כפי כחך • כי בקש להדיחך : ביני נפשך בעודך • קשורה בגיו יסודך • ולבב
 קרעי וכא מעיל • אולי תוכלי להועיל • פי' : רדפת אחר תאוה • יחידה ולך
 לא נאווה • ואם מתקה ראשיתה • מה תעשה באחריתה : הכוני רעיוני •
 בטרם יתמו שני • פן תהיו כצל עבר • הבו לכם דבר : מה יחשוב
 קצר ימים • לבוא עם נעלמים • ואיך נפשו תתנשא • לדעה מה יעשה •
 פי' : מה יתאונן גבר • ועל יוצרו מה ידבר • ושכל נתן אליו • בחמלת

ה' עליו. הלמתים תתענגו. לאכול ולשתות שגגו. ויקשו לבותם.
כי לא מלו אותם. אשרי משכיל חשב. נפשו כמו גר תושב. בארץ
עד מותו. ה' הוא נחלתו. פ"ז:

פומון כ"ט תמוס משה

מתרצה בתחנונים. ובנעים ומירי מלות. התעשת לבן אמונים.
דופק שערי תפלות. והעת אישים ישנים. קורא באישון
אפלות. על משמרתו אנכי נצב כל הלילות: °משוכים בחבלי אדם.
ומאהבה בעבותים. שכחתם בכלוא אדם. באשמינים כמתים. איה
גואלם ופורם. אשר חסדיו נצמתים. והאותות והמופתים והמסות
הגדולות. על: °שמו אז כרם שמת. ונטעתהו שורק. איך גדרו פרצת
ועבר עליו שורק. ויד צריו הגברת. ויהי נעור ורק. ויפארו פארותיו.
ויעוללוהו במסלות. על: °האזינה שועתם. והתעשת נא לקולם. ואל
תעלם בצרתם. עיניך מאבלם. והחישה גאולתם. כי אתה הוא
גואלם. ותשליך כל חמאתם. כמו אבן במצולות. על:

פומון ל' תמוס אברהם

אמונים עומדים נדרך בפחד ומורא וחילה. רחם נא צור עליהם
ואל תעשם כלה. הואל נא וברך עוטה מעטה תהלה.
האנשים אשר באו אליך הלילה: °בשמך בטחו. וחסו כי לא
בגבורתם. ובמקום מנחה שפכו. לפניך דמעתם. וסליחתך דרשו
למחילה לחטאתם. חדש נא פלאיך והחישי יום ישועתם. ובאים
ביתך בבכי יצאו מנחה בנילה. האנשים: °רצה נא את דבריהם. ואל
נא תשיבם ריקם. וכפעלם אל תמוד להם. כרשעתם אל חיקם. °והאר
אפליהם. ויצא חיש כנוגה צדקם. ואויביהם מעניהם. המה יקחו חלקם.
ועם היו לחרפות יהיו לשם ולתהלה. האנשים: °מודים על חסרך
ולרחמך ישברו. נדיבי עם חצות לילה תהלותיך יספרו. ובת חנונים
נגשו ודברי רננות ידברו. תהי אונך קשבת לשמוע התפלה. האנשים:
סליחה

אלהים אלי אתה אשורך צמאה לך נפש ככה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי
מים: אלהים אל רמי לך אל תדרש ואל תשקוט אל: אלהים אל תרחק
ממני אלהי לעזרתי חושה: אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמתי כמך לא נכדו:
אלהים בקדש ודכך מי אל גדול כאלהים: אלהים באוני שמעט אבותיני ספרו לו
היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים: אלהים בשמך השיעני ובגבורתך תרינני: אלהים
פעל פעלת בימיהם בימי קדם: אלהים בישמך סלה: אלהים בארמנותיה נדע למשגב: אלהים
בקרבך בל הכוט יעורה אלהים לפנות בקר: אלהים דבר בקרשו אעלוה אחלקה
שכם ועמק סכות אכוד: אלוהם השיבנו והאר פניך וטעשה: אלהים חיים קמו
עלי ועדת ערתיים בקשו נפשי ולא שמך לנגוס: אלהים זנתנו פרצתנו אגפת
תשוב

סדר מליחות

תשובב לו : אלהים יחגו ויברכנו יאר פניו אתנו מלה : אלהים לנו מחמה ועו
עודה בצרות נמצא מאד : אלהים להצילנו ה' לעזרתו חושה : אלהים למרתני
מגעווי ועד הגה אני נפלאותיך : אלהים משיב יחידים ביתה מציא אסירים
בכושרות אך צוררים שבנו צחחה : אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש
משכיל הורש את אלהים : אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישמט : אלהים
צבאות השיבנו והאר פניך וטושה : אלהים צבאות שוב נא הכמ משמים וראה
ופקד נפן זאת : אלהים שמעה תפלי האוינה לאמרי פי : אלהים שיר חדש אשרה
לך בנבל עשור אומרה לך : אלהים ה' חילי וישם רגלי באילות ועל במותי ידרכני
למצח בנגיטתי : ה' שמעה . השיבנו . אל מלך , ויעבור , דחמנא וגו' :

תחנה חמוס אני הייד בקיוד ה'

ה' אליך כסיתי . בך ה' חסיתי . אל אבושה לעולם : נקטה נפשו בחיי .
בהמשך קץ מאווי . זכרתי משפטיך מעולם : יהירים נחרו בי . וידו
אבן בי . המה הגבורים אשר מעולם : דכא מדכאי עדתך . ואנחנו עמך
וצאן מרעיתך . נודה לך לעולם : ועשה למען שמך . והקם דברך
ונאמך . וארשתך לי לעולם : יודע לשוטני ומוני . כי אלהי משפט
ה' . וישב ה' מלך לעולם : דלים ישובב לגבולם . כאשר מאז
גאלם . וינטלם וינשאם כל ימי עולם : בראותי כי ארך שבוי . זאת
נחמתי בעניי . כי לא יזנה ה' לעולם : קרבה אל נפשו גאלה . והפק
תעלה . השומר אמת לעולם : והדוך צר הדיחני . דמה בנפשו כי
לקחני . לעבד עולם : דוב אורב הוא לי . לולי ה' עזרתה לי . ותציבני
לפניך לעולם : הלמני הדימני . במחשכים הושיבני . כמתי עולם :
יוראה על עבדיך פעלך . סברם ומבטחם עליך . אלהים חיים ומלך עולם :

מושב

להודות לשמך שחר קמנו . זאת זכרנו והתנחמנו . חסדי ה' כי
לא תמנו : שעה נמשלת . כדל על דלת . והרם שחה וגם
נחשלת . ואם ארך קץ התוחלת , הלא שברנו בך אל שמנו .
חסי : צור חרבנו . וגם קשתנו . שבור מוקשנו . ופח רשתנו . כי
בזכרנו . קלון בשתנו . מאד נכנענו . וגם נכלמנו . חסי : ברוב
מרינו . מאד יגענו . ובפשענו . בבור טבענו . לראש אשמורות כדל
שוענו . בבושת פנים לך השכמנו . חסי : אם עונינו וגו' , כמי שאר הלילות :

תיקון (מעמד) ליל שנים עשר

[נמר] חמוס צדיק

לך ה' הצדקה . צור . יושב ברום וכולה . דלים עומדים לנגדך המציאם
חן וחמלה . וקדמם אל חסדך והפק לשברם תעלה . קריאתם
לך תערב אל אשר לו הגדולה . אל רופא שלח מרפא נדכאים
ולעצבים . כי ימיך פשוטה לקבל שבים :

אם

תוכחה ע"פ א"ב נ"ח מ"ס

אם חסוך שכתנו. ותורתך ונתנו. זכור כי עפר אנחנו. °איכה תפקוד בחמה. על תולעה ורטה. עפר מן האדמה: °בתוכה הוכן רבעו. ואיך קצר מצעו. ובעפר ימות גזעו: °גאונו מות ישסף. ולא יועיל בהאסף. אם יצבור כעפר כסף. פ"ז: °דמי לביעל עיני. הזלתי. לרוב עוני. ועוללתי. בעפר קרני: °הן תאוה חסיתני. ובחיותה תמיתני. ולעפר מות תשפתני: °חטאי שם לי מרכב. ולא בנתי אם ארכב. כי עתה לעפר אשכב. פ"ז: °ומה שם תרבני. ואל עפר תשיבני. אל חטאה תריבני: °אני גבר לרוב כחשי. ועון עבר ראשי. דבקה לזפר נפשי: °מלך מכל נבדל. מעוז לאביון ומגדל. מקים מעפר דל. פ"ז: °היש שופט בלתיך. ואם תחבל מלאכתך. היחך עפר היגיד אמתך:

פומן ל"א תמוס משה

בלילי על משכבי. עצות בנפשי שמתי. להתודות עלי חובי. אשמורות קדמתי. ולעמוד על מצבי. לפני ה קמתי. לראות מה ידבר בי. ומה אשיב על תוכחתי: °מי זה יעמוד לפניו. ולא יירא חרון אפו. ואיכה ידרוש רצונו. ודמים מלא כפו. וממחשכי עוניו. חשכו כוכבי נשפו. והקיפורהו אדוניו. כארי מפה ומפה. מפחדו צרחתי. ואל חסדו ברחתי. לראות: °שכתי טוב אדוניהם. ונרשים חסד פעלו. כי אחרי עיניהם. תרו בעולם והבלו. ושוא לקחו בידיהם. ובאו אל היכלו. ויפתוהו בפייהם. ובלשונם יכזבו לו. אהה כי תפל פחתי. ובהבל בטחתי. לראות: °האומר והוא עושה. אל חפן למעשינו. ויום בו אשמים תנמה. בדין אל תנסנו. ומערוסינו תכסה. ומי בלתיך מנוסנו. מעוז לדל ומחסה. בשר נא מחסנו. מאסריך פתחתי. וכדברך סלחתי. לראות:

פומן ל"ב תמוס יהודה

שארית יוסף ייחלון קץ פלאות. ויחר הזמן וחזיוני נבואות. אולי חגן ה' אלהי צבאות: שארית יוסף °העבידום אדונים. עבודת העבדים בפרך ודונים. אסורים בכאכרים. אבות גם בנים ובקרסי אסורים. באות הלולאות. אולי: שארית יוסף °ואויביהם פלילים. נחשים את שרשם ואת פרים אוכלים. עד נשאר שדמות כמלקט שבלים. צומחות הרקות ונבלעות שלמות. אולי: שארית יוסף °עת אל מבקשים. ובעת צרתם לבית קדשו השיש. לחסות בצלו עת רחמיו דורשים. ואז צורר ומשטין יפול למשואות. אולי: שארית יוסף °העתידים לזמן. אשר נבאו נביאים פדות עם לא אלמן. בכן אולי יוסף ידו לבנים אב הרחמן. למען שם ה' אשר נאמן. בכן חסדו מקוים בחזות נוראות. אולי:

תחנה חתום דויר בר אלעזר

ה' דאבה רוחי. ותם לריק כחי. כי שאפני אנוש כל היום: °ומשנאי
נשאו ראשי. וצרי על גבי יחרוש. ואהי נגוע כל היום: °יפעתי חוללה.
ונחלתי אבלה. שאגו צנרדי כל היום: °דבקה לעפר נפשי.
ולא אשא ראשי. נעויתי שחותי כל היום: °בהמשך ימי. כלו עיני.
ובלו עצמי. בשאגתי כל היום: °רחום רפא יגוני. ה' חנני. כי אליך
אקרא כל היום: °אויבים הלמוני. אכלמוני הממוני. סבוני כמים כל
היום: °לעגו בי צורדי. בתרפה הכו לחיי. באמרם אלי כל היום:
°עד אן תקוה פדיום. אל נורא ואיום. כי עליך הורגנו כל היום:
°זעמך נשאתי. ובכל זאת יחלתי. חסד אל כל היום: °ראה בשתי
וכלמתי. וריבה ריב חרפתי. מני נבל כל היום: (הייתי שחוק לכל
עמי. נגינתם כל היום). שוב:

מיושב חתום משה הק'

°מבית מלוני. קמתי כחקי. ולבית אדוני. באתי בצוקי. ואלוי עיני.
תלויה בזעקי. בקראי ענני. אלהי צדקי: °שרירות יצרי.
ישפילני. והלכו בקרי. יבהילני. וחטאת מרי. ינחילני. ולא ירפני.
עד בלעי רקי. בקראי: °הבאיש ריחי. כי בי רדה. המר רוחי. ועלי
עדה. הבשיל כחי. ואותי צדה. שם לחרדה. את נשף חשקי.
בקראי: °הקץ משנת. יגונו הוזה. והקריבה שנת. פדיון לעם זה.
ורצה רנת. כואב ונבזה. כי אתה מנת. כוסי וחלקי. בקרא:
אם עוניתו וג':

תיקון (מעמד) ליל שלשה עשר

(גמר) חתום שמואל

הולכי דרך לא טוב. °שובו נא והשיבו. °מעל כל פשעוכם. °ומעללכם
הטיבו. °אשר משחית הצבתם. ריבו. ביצרכם ריבו. רגזו
ואל תחטאו. °למצותי הקשיבו. תמיד ואלי שובו. בנים שובבים.
כי יטיג:

פומון ל"ג חתום יוסף זמזר סג'

°ישורון קם בעוד לילו. לבית אל שמחת גילו. וכל גוי בשוב לאל
מחוללו. הלא יכפר בעד מעלו. ואף כי נחלת חבלו.
בהטיבו מעלליו. כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו
כה' אלהינו בכל קראנו אליו: °ואמנם לאדם תשובה. רפואה אל
חלי חטאו. בעזבו דרך משובה. ושובו בכל לב לבוראו. אבל יצרו
ברוב איבה. כמו נחש משואו. עדי ישכח ביום טובה. יום בו מות יניאו.
יום שמחה ערבה. וירא מלאך ה' אליו. כי: °שים לבבי צור. וחומה
צור. ישע אמתך. ואל עיר מבצור. חכמה החזק מלחמתך. ומסכלות
חק

רחק כמה תמות בלא עתך. ויצר הרע אשר בערמה יסיתך ויפתך. בעולם הבל לא תאבה ולא תשמע אליו. כי מי:

מסתאניב מחוס אני משה קטן

זכור עדתך קנית קדם: °אנא זכרה חסדיך. ושא נם לקבץ ידידיך. ושובבם למען כבודך. מעונה אלהי קדם. זכור: °נדמיתי באורך שני מוקשי. מדי דברי בשחיתות הר קדשי. זכור תזכור ותשוה עלי נפשי. כי אזכרה מקדם. זכור: °ישעך זה כמה הוחלתי. כלו עיני מיחל ועל כן וחלתי. ואומר בחשבי ירחי שוא הנחלתי. מי יתנני כירחי קדם. זכור: °מעונה מרוב חליו ומוכה. נד לגדל שברו ויבכה. ואם אפס צרי למכאוביו יתכה. לרוכב בשמי שמי קדם. זכור: °שם מבטחו באותות ובמופתים. הנם כתובים על ספר הישר וחרותים. וצופה יום עמדך על הר הזיתים. אשר על פני ירושלים מקדם. זכור: °העוד יזכור לנשה חדוה. לתת לו אחרית ותקוה. כאשר הגיד מראשית וחוה. מגיד מראשית אחרית מקדם. זכור: °קדוש קרא בשם חסדים גמלנו. ופעלך בקרב שנים לכלנו. אלהים באזנינו שמענו. אבותינו ספרו לנו. פועל פעלת בימיהם בימי קדם. זכור: °טובך גלה לעם נדהם. ודרך עוד מעקב כוכב נגהם. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. זכור: °נאקת הנאנקים הקשיבה. והחיש פדותם והקריבה. השיבנו ה' אליך ונשובה. חדשימינו כקדם. זכור: °מליחה. ועבור. רחמא.

תחנה מחוס אני לוי אמיץ

ה' ארכו שני. ונפלו פני. ולפני מעני. הלכתי שחוח: °נמם כדונג לבבי. כי קמו צרים סביבי. שדרו אהלי. ובזוו חילי. וישטחו להם שמות: °ירד לעפר כבודי. ונשפך לארץ כבדי. ושכנה דומה. כרחל נאלמה. וככבש יובל לטבח: °לשאול מטה נגענו. ולריק בכל יום יגענו. ומרוב תלאה. עדתך נלאה. ולא כצאה היונה מנוח: °ומכובד זדונים. גמרו ופסו אמונים. והלב סחרחר. כי הקץ אחר. ומבחר הצאן לקוח: °יתד כצאן תעינו. ורוח קדים רעינו. ומשובה שובבנו. ותשובה עובנו. ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: °אמיץ לבבם. בחזיוני כתבם. לריב ריבם. ולהלוך פדוים. ולקרוא לשבויים. דרוך ולאסורים פקח קוח. שוב:

מיושב מחוס משה קטן

°מרעיד פני צורו שחר. ומשפוך שיחה לא אחר. למנצה בשיר נבחר. על אילת השחר: °שחרות וילדות חלפו. ומוכבי זקונים נשקפו. ונחמתי כי החלפו. מחלפתי כצמר צחר. למנצה: °הסכלתי עשה ימי נפשי. והרעותי אך לנפשי. ומיום נלכדי במוקשי. שחתי ולבי סחרחר. למנצה: °קצי ארך והסבר. קצר. אבל עף בלי

סדר מליחות יח

בלי אבר. כי בא החלום בלא שבר. ודבר אשר אין לו שחר. למנצח: טפות דמעו יגרו. על אש עצמות יחרו. ויצוריו לא נכרו. ועורי מעלי שחר. למנצח: נא אם הרב הסכלתי. והיום מליחה שאלתי. או אם לדבר הואלתי. בעיני אדוני אל יחר. למנצח: השיבנו יה ונשובה. וציון ברצונך היטיבה. שמעה סלחה הקשיבה. ה' ועשה ואל תאחר. למנצח: וגי:

תיקון (מעמד) ליל ארבעה עשר

גמר חנוס בחיי הקטן

לך ה' הצדקה: בוהן לבות יצורים. חוקר מצפוניהם ולו נגלו סתרים. יערב נגדך שיה עם עורכי טוב אמרים. יוצא מבית הדרים. והושת בבית האסורים. קצה נפשו בגלות לחם צהומי מרים. טהור שוב ושובבהו אל ציון מרום הרים. נא חון זרע קהלתך לך זעקים ממצדים. ובשר נא כי בספר חיים הנם כתובים. כי יסנך: פסמן ל"ד חנוס שם טוב

שוכן בחיק תרדמות. עורה פקח עינים. ופרע דרכי אדמות. ואשר נתיב שמים. הרחק מן הבהמות. לרוכב רבותים. מעט שנות מעט תנומות. מעט חבוק ידים: מתי תכין צדה. ותקח בידך מחיה. לדרך העתידה. בארץ ערבה וציה. בה צפעון יה הדה. להכות איש בצדיה. אוי נמס לבב אנוש נרפו כל ידים. מעט: טרם ימי הרעה. התיצב והכן לך. וטרם רוח סועה. העמד במישור רגלך. עזוב נא דברי תועה: וזכור אלוה פועלך. נוטע אזנים ויוצר העינים. מעט: והוא גוזר והוא מקיים. והוא אומר והוא עושה. הכל החל זמנים. והכל לבדו נושא. וכבודו המאיים. הכל מלא למחסה. בכוחו יסד ארץ וגם נטה שמים. מעט: בי ה' חטאתי. ולא נכון עשיתי. בהרבותך טובתי. חטאתי עויתי. אנא סלח אשמתי. יען בך חסיתי. וראה כי כנחל עיני יורדה מים. מעט:

פסמן ל"ה כ"ל ונחש תרוי ט"א

שובה שובב ממשותך. והשפילה עיני גבהותך. פן תדאג ותנהם באחריתך. ואלה הם עתות תשובתך. יום אחד לפני מיתתך: מה זה תתנשא ומה תתגבר. הלא בואך צפה בלכתך קבר. ואח לא יפדה איש ולא כל חבר. באלה הדברים תמיד תדבר. וכתבתם על סווזות ביתך. יום: ובראותך כוכבים כי רמו. ושמים כאהל הוקמו. איך מחשבות לבך הזו נמו. מתי יתעוררו כי נרדמו. מתי תקיץ משנתך. יום: במה תתמצה. כי ענית. ובמה תתכסה. וחטא כסית.

מה זה ראית • כי גאית • אם בעדן גן אלהים היית • וכל אבן יקרה
מסוכתך • יום :

התנה חתום אברהם

ה' • את מפעליך אוכזר בהגיוני • ומליחותיך בתחנוני • חנני ה' כי
אליך אקרא : ברחמים ריבה את יריבי • ולהחריב כל מחריבי • אז
ישבו אויבי • אחר אקרא : רחום רפא יגוני • כי הם כחול הים
שוטני • שמע ה' קולי אקרא : האל ברחמים ישמע קולי • בצערי
מרוב חילי • כי הטה אזנו לי ובימי אקרא : מנומי באתי לרוממך •
כי נשענתי על שמך • ולא נסוג ממך • תחינו ובשמך נקרא • שב :

כיושב חתום כטח יפה

מה נפלאות • ואיך מלאות • שחקים ואדמה • ולא נראית • ואם
נמצאת • במחקרי המזמה • למאד רמת • כי עצמת • ממנו
בחכמה • בתבונה ובדעת • נפלאים מעשיך ונפשי יודעת : שבילי
פעליו • יורו עליו • ועצמה נפלאה • ונפשי תעידו • כי מכבודו •
היא כי נמצאה • דובר באין פה • מגיד וצופה • כי עין רואה ואזן
שומעת • נפלאים : ה' יפקוד אדון • על איש מדון • יצדק או ישקוד •
ומפי חמר • הידרוש אמר • ופישעו יחקור • עקור עץ חבלו • ונטע
אהלו • כי יש עת לעקור • וגם עת למטע • נפלאים : יפה נוף בחבל •
נחלת תבל • בעברת אל נעתם • ובמלאות ספקו • השלים חקו •
ועונו נכתם • מתי עליון • תבאר חזיון • הקץ אשר נסתם • ונחתם
בטבעת • נפלאים : אם עניני :

תיקון (מעמד) ליל חמשה עשר

(נסר) חתום שלמה שמה

לך ה' הצדקה • שוכן עד לא יתם • לך השם הגדול אשר בו כל
יצור נחתם • מחולק לשני שמות מיוסדים במשמרתם • הדימות
שנים עוד ואת יחיד בארבעתם • שחקים נבראו בהם וכל היצור
אשר תחתם • מקושרים באזרועך במאמרך נצבים • הלא העת אשר
תחפוץ יהיו כאין נחשבים • כי יטיג :

פוסון ל'ו

אסירי עם תאסוף לבל ידחו • בחסדך יה זכרם ואל ישכחו • קול
מבשר ישמעו ואז ירחו • הבקר אור והאנשים שלחו :
לקרוא שנת רצון לאלהינו • לנחם כל אבלים במקלהינו • המקוים להקים
כבוד דגלנו • וכל נסיכי עמים תחתיו שחחו • קל : ברית אבות תזכור
להמונך • צבי זמירות יתנו את פניך • בחסדך צור תפדם ובגאונך •
כי עליהם צרים חרב פתחו • קול : למועד הימים לביתך שחרו •
ושלש

סדר מליחות

יט

ולשלוש פעמים בסך יתחברו. רק לבקש רחמים שמך יזכרו, מקום זבתי שלמים תודה יובחו. הבקר: גולים ושבוים מהיכלם. בחסדך צור תנהלם. לארץ גבולם. כי אתה פודם ואתה גואלם. גם כל חוסיך בך אל ישמחו. קול:

פוטון ל"ח תחום לוי ח"י

עצמה ירבה. אדוני האדונים. לעומדים על משמר תפלה ותחנונים. וימשם ממצולות מים הזדונים. נותן ליעף כח ולאין אונים: עצמה ירבה. לאום מוכה ותועה. אשר החשית מטוב ומקלון שבעה. בין גורי אריות רוזה וצולעה. מתי לה תקריב נבואת השמועה. ומחה ה' אלהים דמעה. מעל כל פנים. נותן. עצמה ירבה זכח לשבוים. אשר יום ולילה חייהם תלואים. ובאפסי ארצות במזרה זרוים. שואפים כפראים. עומדים על שפאים. ומוכים בחלאים. רעים ונאמנים. נותן: עצמה ירבה. ישבור עול מענים. בגלות יוקשים בתוך פחים וצנים. אחר אשר היו דשנים ורעננים. רבת שבעה לה נפשם רוב זמנים. הלעג השאננים. והבוז לגאיונים. נותן: עצמה ירבה. חי זוכר הברית. וכתמי עונינו יכבם כבורית. ולגלות מרודים תהי תקוה ואחרית. וחבלי יצרנו ומיתריו יכרית. עושה שערורית. משלח מדנים: נותן:

פוטון ל"ח תחום אברהם

טובך אל תצפון לגוי מכל בריתו. וצופים דברו כי לטובה שארית. טוב אחרית דבר מראשותיו: טובך בבקר שבע את בניך. יברכך קרביו וגם לא ישכחונך. טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך. טובך: טובך רב תגלה לפני חשוקיך. ולחסדך לקרב ימהרו רחיקיך. טוב אתה ומטיב למדני חקיך. טובך: טובך השיבה לתוך היכל לפני. ומלך שמו ינון אז יעבור לפני. טוב יפיק רצון מה'. טובך: טובך מיחל בן אשר הושם בבור. עד ישקיף וירא ומוט עולו ישבור. טוב ארך אפים מגבור. טובך:

פוטון ל"ט ט"ז א"ב נתי מל"ט

יה שמע ממעונך. בליל זה קול בניך. רחום זכור מעמדות עמדנו לפניך. נא המצא רצונך. לעומדים בתחנוניך. תכין לבם תקשיב אזניך: אבינו מלכנו. הצלית דרכנו. בלילי תחנונינו. שעה נא חין ערכנו. גשחנו בצעקנו. ראה והאר חשכנו. הוצא לאור דיננו. וזכנו בדינך. תכין: דרשונך בליל אחרון. אדיר כל יצור יוצר. המון רחמיך העיר וחסדך לא יבצר. ושכר המעמדות נצור חסד נוצר. ממשפט ומעוצר. חוב זכה אמוניך. תכין: עווננו האירה ימינך הנפלאה. פתח דלתי רחמיך למתחננים מתלאה. צועקים במעמד אחרון ישועה. מאד נוראה. יראו לשנה באה. ה' באור פניך. תכין:

כל

פזמן מ' תמוס משה

כל המיחלים לישע צורכם . חסדו יבא מהרה ויושיעכם . חוקו ואמצו
 ויאמץ לבבכם . כל המיחלים : °משכתם עונכם בחבלי שקרים .
 ושמתם מצחכם כחוק צורים . והיה פשעכם בעתות מצרים . מבדיל
 ביניכם לבין אלהיכם . חוק : °שובו בנים ולב העירו . וחטא ועונים
 גם תבעירו . ויצרי זדונים אל תשירו . רק הסירו . ערלות לבבכם .
 חוק : °הבל קניתם . מאז לכם . והתאויתם . הפץ לבבכם . והאל
 נשיתם . והוא יזכרכם . ומדוע באתם . כאשר צד לכם . חוק : °יחל
 מבוכה לצורו מיחל . ועינו תפכה . מים למוחל . מעונה מדוכה .
 לחטאו וזחל . כי עוד יחכה . ה' לחננכם . חוק :

תחנה תמוס דוד ח"ק

ה' , דרוש רחומיך . מיד קמייך . כי נגש העם הזה : °ולבוש בגדי
 נקם . על הבוגדים ריקם . לדעת מה זה ועל מה זה : °ישעך
 גלה לעינינו . ונאמר בלשוננו . הגה אלהינו זה : °דרוד תקרא לעמך .
 מטרומך . וראה כי עמך הגוי הזה : °חיש לעורר אילות . ומבור דלות .
 העל את העם הזה : °קוממיות יוליכנו קדושי . כמאז אל הר קדשי .
 וגם כל העם הזה . שוב :

מיושב תמוס משה קטן

°מננס אנחה . העיר חווה . ואזנו פקחה . שמוע מחוה , ומימי סליחה ,
 עליו הזה . למחר יהיה האות הזה : °שעה שובבים . בעוצם
 כאבם . ודמעה שואבים . ושופכים סביבם . למחות חובים . בלוחות
 לבבם . המה כתובים . מזה ומזה . למחר : °הדוף יצריהם . אשר
 השפילו . וקח שיריהם . אשר הובילו . כי קניניהם . לא יעילו . ולא
 יצילו . העם הזה . למחר : °קמנו לפניו . בלילותינו . לכפר פניו
 בשירותינו . אולי בעיניו . יצף ענותנו . לחיותנו . כהיום הזה .
 למחר : °טהר כבודית . באש מצרף . כל שערורית . ויצר טורף .
 וזכור הברית . ומאף הרף . וחון את שארית . העם הזה . למחר :
 °נפשות אמוניו . כיום יטהר . ובעתת מוניו . יהי עד סטהר . וקול
 ממעוניו . קורא כגודה . בקדשו בניו למועד הזה . למחר :

רחמנא ארכר לן קיימיה דאברהם רחמא .

רחמנא ארכר לן קיימיה דיצחק עקידה .
 רחמנא ארכר לן קיימיה דיעקב שלימא .
 רחמנא ארכר לן זכותיה דיוסף חסידא .
 רחמנא ארכר לן קיימיה רמשה נביאה .
 רחמנא ארכר לן קיימיה דאהרן כהנא .
 רחמנא ארכר לן קיימיה דפינחס קנאה ,
 רחמנא ארכר לן קיימיה דדוד משיחא .

רחמנא

סדר מליחות

כ

- רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מלכא .
 רחמנא אריס ימינך ואצמח פורקנך .
 רחמנא בכסופי אפינן אחינא למקרי קמך .
 רחמנא גלי גבורתך עלן .
 רחמנא דינא דחיי נזור עלן .
 רחמנא הדרך שוי עלן .
 רחמנא ולא תתפרע כעוברנא בישין מנן .
 רחמנא זיך אשרי עלן .
 רחמנא חוס ורחם עלן בסגיאאות טיבותך .
 רחמנא טבון סגיאן חשוב עלן .
 רחמנא יתגלגלון רחמך עלן .
 רחמנא כבוש חמתא ורזנא מנן .
 רחמנא לא תעביד גמיראלנא .
 רחמנא מחול ושבוך לחובן .
 רחמנא נהור טוכך אנהר עלן .
 רחמנא סעיד וסמך הוי לן .
 רחמנא עביד עמנא אתא לטב .
 רחמנא פתח שמיא לצלותין .
 רחמנא צלותנא קבל ברעוא .
 רחמנא קבל צלותין בעיך עקא .
 רחמנא רחם על נשמתין .
 רחמנא שתא טבתא אייתי עלן .
 רחמנא טוב טרוגוך .
 רחמנא דלא נהדר ריקם מקמך .

ויעבור ה' על פניו ויקרא . ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלהנו ואל תתעלם מהתנתנו . שאין אנו

עוי פנים וקשי עורף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים

אנחנו ולא חטאנו . אבל חטאנו אנחנו וגו' :

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים :

ה' מלך . ה' מלך . ה' ימלוך לעולם ועד :

אחד אלהינו גדול ארונינו קדוש וגורא שמו . לקדושת שמך עשה אם לא לנו .

לא לנו ה' לא לנו . כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך . למה

יאמרו הגוים איה נא אלהיהם . ואלהינו בשמים : אחד אלהינו בשמים . הי וקיים

סדר סליחות

הוא . מלא רחמים הוא . מלא זכויות הוא . כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות . אין מי יאמר לו מה תעשה . אין מי יאמר לו מה תפעל .
 גי הכל מעשה ידיו :

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו . אלהינו שבשמים אבד כל הקמים עלינו לרעה . א"ש במל מעלינו כל גזרות קשות ורעות : א"ש גזרות מעלינו גזרות טובות : א"ש דרשנוך המצא לנו : א"ש העתר לנו היום בתפלתנו : א"ש ואל תבישנו משברנו : א"ש זכרנו בזבחן טוב מלפניך : א"ש חמול על טעט ועל עוללינו : א"ש טהרנו מעונינו : א"ש יהי נא רחמך עלינו : א"ש כלה אל תעש עמנו . א"ש למענך עשה אם לא למעננו : א"ש מלא משאלות לבנו לטובה : א"ש נחמנו מאבלנו : א"ש נקום את נקטתנו : א"ש סמוך את נפילתנו : א"ש ענה עתירתנו : א"ש פרנו מירי אויבינו : א"ש צוה אתנו ברכתך : א"ש צדקנו במעשמיך : א"ש קרב לנו קץ הנאולה : א"ש ריבה ריבנו וגאלנו : א"ש שכך חמת מלך מעלינו : א"ש תן בלבו להטיב לנו : א"ש תן שלום בנינו : א"ש תן שלום בארץ : א"ש תן שובע בעולמך : א"ש תן לחם לפי המף : א"ש תן זרע לזרע ולחם לאוכל : א"ש תן טל ומטר בעתו בארץ : א"ש כתבנו בספר חיים טובים : א"ש כתבנו בספר ישירים ותמימים : א"ש כתבנו לנאולה : א"ש כתבנו לרוח והצלה : א"ש עשה עמנו אות לטובה : א"ש עשה עמנו אות לרחמים : א"ש תכון תפלתנו קמרת לפניך :

ברוגז רחם תזכור . ברוגז רחמים תזכור . ברוגז שבועה תזכור . ברוגז עקידה תזכור . הבט לברית . ואל תפר ברית . עננו בעת ובצרה הזאת . עננו בעת ובשעה הזאת :

עננו אבינו עננו . עננו בוראנו עננו . עננו נואלט עננו . עננו דורשנו עננו . עננו הודט עננו . עננו ואלהי אבותינו עננו . עננו זך וישר עננו . עננו חי וקיים עננו . עננו טהור עינים עננו . עננו יושב שמים עננו . עננו כביר כח עננו . עננו לא חפץ ברשע עננו . עננו מלך המלכים עננו . עננו טרא ואריר עננו . עננו סומך נופלים עננו . עננו עוזר דלים עננו . עננו פודה ומציל עננו . עננו צדיק ומצדיק עננו . עננו קרוב לקוראיו עננו . עננו רחום ותנון עננו . עננו שוכן שחקים עננו . עננו תומך תמימים עננו . עננו אלהי אברהם עננו . עננו פחד יצחק עננו . עננו אביר יעקב עננו . עננו אלהי המרכבה עננו . עננו אלהי חיות וקרובים עננו . עננו אלהי עירין קרישין עננו . עננו העונה בעת צרה עננו . עננו העונה בעת רצון עננו :

אל רחום שמך . אל חנן שמך . אל ארך אפים שמך . בטי נקרא שמך . ה' עשה למען שמך . ה' עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך : עשה למען שמך : עשה למען אמתך . עשה למען בריתך . עשה למען גדלך . עשה למען רתך . עשה למען הררך . עשה למען ויעודך . עשה למען זכרך . עשה למען חסדך . עשה למען טיבך . עשה למען ישרך . עשה למען כבודך . עשה למען למדך . עשה למען מלכותך . עשה למען נצחך . עשה למען סודך . עשה למען עויןך . עשה למען פארך . עשה למען צדקתך . עשה למען קדושתך . עשה למען רחמנותך . עשה

סדר מליחות

כא

עשה למען שכינתך . עשה למען תורתך . עשה למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען משה ואהרן . עשה למען דוד ושלמה . עשה למען נביאים הראשונים . עשה למען אהבת הקדמונים . עשה למען ציון משכן כבודך . עשה למען הרבן ביתך . עשה למען שמכות היכלך . עשה למען ירושלים עיר הקדש . עשה למען ישראל העניים . עשה למען ישראל הגללים . עשה למען ישראל השרירים בצרות . עשה למען יתומים ואלמנות . עשה למען גמולי חלב . עשה למען זונקי שרים . עשה למען תינתק של בית רבן שלא חסאו . עשה למענך אם לא למעננו . עשה למענך וראה בצרותינו . עשה למענך והושיענו . הושיענו ועננו היום בהפלתנו כי תהלתנו אתה :

דעני לעני ענין . דעני לעשיק ענין . דעני לתבירי לבא ענין . דעני למכיבי ורהא ענין . דעני לשפלי דעתא ענין . דעני לאברהם אבינו בהר המוריה ענין . דעני ליצחק על גבי מדבחה ענין . דעני ליעקב בבית אל ענין . דעני ליוסף בבית האסורים ענין . דעני למשה ואבותינו על ים סוף ענין . דעני לאהרן במתתה ענין . דעני לפרחם בשיטים ענין . דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים ענין . דעני לאליהו בהר הכרמל ענין . דעני לאלישע ביריחו ענין . דעני לחזקיהו בחלוחו ענין . דעני ליונה במעי הדגה ענין . דעני לחנניה מישאל ועזריה בגו אתון נורא יקדתא ענין . דעני לדניאל בניבא די אריותא ענין . דעני לעזרא בגולה ענין . דעני ליהושע בגלגל ענין . דעני לעלי ברמה ענין . דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה ענין . דעני לצדיק וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענין . דעני רחמנא ענין . דעני רחמנא אסכלנא . דעני רחמנא שויב . דעני רחמנא פרוק . דעני רחמנא דמלי רחמי רחם עלן בריל שמך רבא ויקרא . ונפליס על פמיס ומתחמיס בלחם :

(ולומר כחזן) **אם** עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך . כי רבו משוכותינו לך תמאנו . סלח לנו :

אתנו לחלות פניך . כי חסד ואמת יקרבו פניך . נא אל תשיבנו ריקם מלפניך . ושלח לנו רחמים ממעונך :

מזן דבשמיא לך מתחנן . כעברא דמתחנן למריה . הב לן לבא לתויבתא . ולא נהדר ריקן מקמך :

מזן דבשמיא לך מתחנן . כבר שביא דמתחנן למריה . כולחון בני שביא בכספא מתפרקין . ועמך בית ישראל ברחמי ותחנוני . הב לן שאלתין ובעותין . ולא נהדר ריקן מקמך :

מתרצה ברחמים ומתפיים בתרעונים . התרצה והתפיים לעם עני ומרודל :

שומר ישראל . שמר שארית ישראל . ואל יאבר ישראל . האומרים בכל יום שמע ישראל :

שומר גוי אחד . שמר שארית גוי אחד . ואל יאבר גוי אחד . האומרים בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד :

שומר נוי קדוש . שמור שארית נוי קדוש . ואל יאבד נוי קדוש . האומרים בכל יום קדוש קדוש קדוש :

שומר נוי רבא . שמור שארית נוי רבא . ואל יאבד נוי רבא . האומרים בכל יום אמן יהא שמייה רבא :

מחוי ומסיי ממות ומתיה . מסיק משאל לחיי עלמא . ברא כד חמי אבוהי לקייה . אבוהי דחיים אסי לכיביה . עברא דמרד ונפיק בקולד . למריה תאיב ותבר קלריה . ברך בוטרך אגן דחמינן לקסך . הארוי נפישן בנידן מדין . הא עברך אגן ומרדנן לקסך . הא בבוחא ושבויא הא במלקיותא . במטו מינך דחמך נפישן . אסי לכיבין דאתחקפו עלן . עד דלא נהוי נמירא בשבויא :

קולי אל אלהים הם און אלי . קולי אל משרתיי בקשו רחמים עלי . אולי יתן ידתם עלי . קולי אל אלהים :

חיים שאלנו ממך . כי מקור חיים עמך . צדקה עשה עמנו למען שמך . והסדר דבר ותרכ ורעב ושכי ובוה ויצר הרע וצר מעמך :

בקשה פ"א א"ב גלוי גלס

אליך ה' נשאתי עיני . שמע קול תחנוני . כגדל חסוך : בשמך בשתתי . וכפי שטתתי . דברים לקחתי . ובאתי עריך : גברו יגונותי . ויכלו שטתי .

כי כל עונותי . שתה לנגד : דלפה מתונה . נפשי הענתה . והלץ מדאנה . נפש עברך : העבר חמאתי . אלהי ישועתי . וגם את דמעותי . שימה כנאוך :

גברוננו רחם . זכרה והנרם . ושטח ונרם . נפש עברך :

פ"א א"ב גלוי גלס

אבינו אב הרחמן הושיענו למען שמך : אלהיט ואלהי אבותינו הושיענו למען שמך : בצר לנו קראנוך . הושיענו למען שמך : גלגל עלינו

הסן רחמך . הושיענו למען שמך : דרשנוך המצא לנו , הושיענו למען שמך : העתר לנו בתפלתנו . הושיענו למען שמך : ונקרא ואתה העננו . הושיענו למען שמך : זכרנו בזכרון

שוב מפניך . הושיענו למען שמך : רמול על טפט ועל עוללית . הושיענו למען שמך : רמול על עמך רחם על נחלתך . רחם נא כרוב רחמך . תנו מלכנו ועננו :

אבינו מלכנו אבינו אתה . אבינו מלכנו אין לנו אלא אתה . אבינו מלכנו רחם עלינו :

אם הטבנו מעל . אבינו אתה . ואם הרענו מעל . אין לנו אלא אתה . אבינו מלכנו רחם עלינו :

אבינו מלכנו תנו וענו כי אין בנו מעשים . עשה עמנו צדקה למען שמך והושיענו :

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עיינו ונ' . (ואומר קדיש תתקבל) :

תענו ותערתו מן השמים . תשמע תפלתכם . תקובל צעקתכם . ויאזין שועתכם ושועת כל ישראל . ואמרו אמן :

(1) מלך דיתן (מן סחוט) על מלכי רחמים וכו' יתן גם סחוט סחוט :